Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B** **SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES**

zo 16. decembra 2002

o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

(Ú. v. EÚ L 35, 11.2.2003, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**M1**	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/1/ES z 9. marca 2005	L 79	9	24.3.2005

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES

zo 16. decembra 2002

o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 47 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

po konzultácii s Výborom pre regióny,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ([3]),

konajúc podľa postupu uvedeného v článku 251 zmluvy ([4]),

keďže:

(1) súčasné právne predpisy spoločenstva ustanovujú komplexný súbor pravidiel o dohľade nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií, poisťovní a investičných podnikov na samostatnom základe a úverových inštitúcií, poisťovní a investičných podnikov, ktoré sú súčasťou bankovej skupiny/skupiny investičných podnikov, respektíve skupiny poisťovní, t. j. skupín s homogénnymi finančnými činnosťami;

(2) nový vývoj na finančných trhoch viedol k vzniku finančných skupín, ktoré poskytujú služby a produkty v rôznych sektoroch finančných trhov a nazývajú sa finančné finančné konglomeráty. Až doteraz nejestvovala žiadna forma celoskupinového dohľadu nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií, poisťovní a investičných podnikov, ktoré sú súčasťou takéhoto konglomerátu, najmä čo sa týka solventnosti a koncentrácie rizík na úrovni konglomerátu, vnútroskupinových transakcií, interných postupov riadenia rizík na úrovni konglomerátu a primeraného a vhodného charakteru riadenia. Niektoré tieto konglomeráty patria medzi najväčšie finančné skupiny, ktoré sú aktívne na finančných trhoch a poskytujú služby globálne. Ak by sa tieto konglomeráty a najmä úverové inštitúcie, poisťovne a investičné spoločnosti, ktoré sú súčasťou takéhoto konglomerátu, dostali do finančných ťažkostí, tieto by mohli vážne destabilizovať finančný systém a mohli by mať negatívny vplyv na individuálnych vkladateľov, majiteľov poistiek a investorov;

(3) Akčný plán Komisie pre finančné služby obsahuje sériu opatrení, ktoré sú potrebné na doplnenie jednotného trhu s finančnými službami, a ohlasuje prípravu doplnkových právnych predpisov zameraných na obozretné podnikanie finančných konglomerátov, ktorá postihuje medzery súčasnej legislatívy pre tento sektor a ďalšie riziká spojené s obozretným podnikaním, na zabezpečenie správnych mechanizmov dohľadu vo vzťahu k finančným skupinám s transsektorovými finančnými činnosťami. Takýto ambiciózny cieľ možno dosiahnuť len po etapách. Zavedenie doplnkového dohľadu nad úverovými inštitúciami,

([1]) Ú. v. ES C 213 E, 31.7.2001, s. 227.
([2]) Ú. v. ES C 36, 8.2.2002, s. 1.
([3]) Ú. v. ES C 271, 26.9.2001, s. 10.
([4]) Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. marca 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku, spoločná pozícia Rady z 12. septembra 2002 (Ú. v. ES C 253 E, 22.10.2002, s. 1) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 20. novembra 2002 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

▼B

poisťovňami a investičnými podnikmi vo finančnom konglomeráte je jednou z týchto etáp;

(4) aj ďalšie medzinárodné fóra identifikovali potrebu rozvoja primeraných koncepcií dohľadu vo vzťahu k finančným konglomerátom;

(5) na to, aby doplnkový dohľad nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými podnikmi vo finančnom konglomeráte bol účinný, musí sa uplatňovať vo vzťahu ku všetkým konglomerátom, ktorých transsektorové finančné činnosti sú významné, čo nastáva, ak sa dosiahnu určité limity, bez ohľadu na ich štruktúru. Doplnkový dohľad by sa mal vzťahovať na všetky finančné činnosti identifikované vo finančnej legislatíve platnej pre sektor a do predmetu doplnkového dohľadu by mali patriť všetky subjekty, ktoré sa prvorado angažujú v takýchto činnostiach, vrátane podnikov zaoberajúcich sa správou investičného majetku;

(6) rozhodnutia nezaradiť konkrétny subjekt do predmetu doplnkového dohľadu treba prijímať okrem iného s prihliadnutím na to, či tento subjekt je alebo nie je podľa predpisov sektoru zaradený do celoskupinového dohľadu;

(7) príslušné orgány musia byť schopné určiť finančnú situáciu úverových inštitúcií, poisťovní a investičných podnikov, ktoré sú súčasťou finančného konglomerátu, na úrovni celej skupiny, najmä čo sa týka solventnosti (vrátane odstránenia viacnásobného „záberu“ nástrojov patriacich k vlastným zdrojom), koncentrácie rizík a vnútroskupinových transakcií;

(8) finančné konglomeráty sú často riadené podľa odvetvia podnikateľskej činnosti, ktoré sa nezhoduje úplne s právnou štruktúrou konglomerátu. Na zohľadnenie tohto trendu treba ďalej rozšíriť požiadavky na riadenie, najmä pokiaľ ide o riadenie zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti;

(9) pre všetky finančné konglomeráty, na ktoré sa vzťahuje doplnkový dohľad, musí byť vymenovaný koordinátor z radov dotknutých príslušných orgánov;

(10) úlohami koordinátora by nemali byť dotknuté úlohy a povinnosti príslušných orgánov stanovené v sektorových predpisoch;

(11) dotknuté príslušné orgány a najmä koordinátor by mali mať prostriedky na získavanie informácií od subjektov vo finančnom konglomeráte alebo od iných príslušných orgánov, ktoré sú potrebné na výkon doplnkového dohľadu;

(12) existuje naliehavá potreba rozsiahlejšej spolupráce medzi orgánmi príslušnými pre dohľad nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými podnikmi vrátane rozvoja mechanizmov ad hoc spolupráce medzi orgánmi zúčastnenými na dohľade nad subjektmi patriacimi do toho istého finančného konglomerátu;

(13) úverové inštitúcie, poisťovne a investičné spoločnosti, ktorých sídlo sa nachádza v spoločenstve, môžu byť súčasťou finančného konglomerátu, ktorého sídlo sa nachádza mimo spoločenstva. Na tieto regulované subjekty sa musí tiež vzťahovať rovnocenný a primeraný režim doplnkového dohľadu, ktorý dosahuje podobné ciele a výsledky ako tie, ktoré sledujú ustanovenia tejto smernice. Na tento účel je veľmi dôležitá transparentnosť predpisov a výmena informácií s orgánmi tretích štátov o všetkých dôležitých relevantných okolnostiach;

(14) existenciu rovnocenných a primeraných režimov doplnkového dohľadu možno predpokladať len vtedy, ak sa orgány dohľadu tretích štátov zaviazali, že budú spolupracovať s príslušnými orgánmi o spôsoboch a cieľoch vykonávania doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi finančného konglomerátu;

▼B

(15) táto smernica nevyžaduje, aby príslušné orgány oznamovali výboru pre finančné konglomeráty informácie, na ktoré sa podľa tejto smernice alebo podľa iných sektorových smerníc vzťahuje povinnosť zachovávať dôvernosť;

(16) keďže cieľ navrhovaného opatrenia, a to ustanovenie predpisov o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými podnikmi vo finančnom konglomeráte, nemôžu dostatočne zabezpečiť členské štáty, a preto z dôvodu rozsahu a vplyvu tohto opatrenia ho možno lepšie zabezpečiť na úrovni spoločenstva, spoločenstvo môže prijímať opatrenia podľa zásady subsidiarity uvedenej v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality uvedenou v uvedenom článku, táto smernica nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na zabezpečenie tohto cieľa. Keďže táto smernica definuje minimálne normy, členské štáty môžu ustanoviť prísnejšie predpisy;

(17) táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava princípy, ktoré uznáva predovšetkým Charta základných práv Európskej únie;

(18) opatrenia potrebné na vykonanie tejto smernice treba prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy na výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ([1]);

(19) k predpisom uvedeným v tejto smernici môžu byť z času na čas potrebné technické usmernenia a vykonávacie opatrenia na zohľadnenie vývoja na finančných trhoch. Komisia preto musí byť oprávnená prijímať vykonávacie opatrenia, ktoré nemodifikujú základné prvky tejto smernice;

(20) jestvujúce sektorové predpisy na úverové inštitúcie, poisťovne a investičné spoločnosti treba doplniť na minimálnu úroveň najmä na to, aby sa zamedzilo regulačnej arbitráži medzi sektorovými predpismi a predpismi platnými pre finančné konglomeráty. Preto treba zodpovedajúco zmeniť prvú smernicu Rady 73/239/EHS z 24. júla 1973 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie priameho poistenia s výnimkou životného poistenia ([2]), prvú smernicu Rady 79/267/EHS z 5. marca 1979 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení na začatie a vykonávanie podnikania v oblasti priameho životného poistenia ([3]), smernicu Rady 92/49/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa priameho poistenia s výnimkou životného poistenia (tretia smernica o neživotnom poistení) ([4]), smernicu Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie (tretia smernica o životnom poistení) ([5]), smernicu Rady 93/6/EHS z 15. marca 1993 o kapitálovej primeranosti investičných

([1]) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/13/ES (Ú. v. ES L 77, 20.3.2002, s. 17).
([3]) Ú. v. ES L 63, 13.3.1979, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/12/ES (Ú. v. ES L 77, 20.3.2002, s. 11).
([4]) Ú. v. ES L 228, 11.8.1992, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/64/ES (Ú. v. ES L 290, 17.11.2000, s. 27).
([5]) Ú. v. ES L 360, 9.12.1992, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/64/ES.

▼B

podnikov a úverových inštitúcií ([1]) a smernicu Rady 93/22/EHS z 10. mája 1993 o investičných službách v oblasti cenných papierov ([2]), ako aj smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES z 27. októbra 1998 o doplnkovom dohľade nad poisťovňami v skupine poisťovní ([3]) a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES z 20. marca 2000 o začatí a činností úverových inštitúcií ([4]). Cieľ hlbšieho zosúladenia však možno dosiahnuť len po etapách a musí sa zakladať na starostlivej analýze;

(21) Komisia na vyhodnotenie potreby a na prípravu akéhokoľvek možného budúceho zosúladenia prístupu k spoločnostiam zaoberajúcim sa správou investičného majetku v sektorových predpisoch musí vydať správu o postupoch členských štátoch uplatňovaných v tejto oblasti,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

CIEĽ A DEFINÍCIE

Článok 1

Cieľ

Táto smernica ustanovuje predpisy na doplnkový dohľad nad regulovanými subjektmi, ktorým bolo udelené oprávnenie podľa článku 6 smernice 73/239/EHS, článku 6 smernice 79/267/EHS, článku 3 ods. 1 smernice 93/22/EHS alebo článku 4 smernice 2000/12/ES a ktoré sú súčasťou finančného konglomerátu. Taktiež mení príslušné sektorové predpisy platné pre subjekty, ktorých činnosť upravujú vyššie uvedené smernice.

Článok 2

Definície

Na účel tejto smernice:

1. „úverová inštitúcia“ znamená úverovú inštitúciu v zmysle druhého pododseku článku 1 ods. 1 smernice 2000/12/ES;

2. „poisťovňa“ znamená poisťovňu v zmysle článku 6 smernice 73/239/EHS, článku 6 smernice 79/267/EHS alebo článku 1 písm. b) smernice 98/78/ES;

3. „investičná spoločnosť“ znamená investičnú spoločnosť v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/22/EHS vrátane podnikov uvedených v článku 2 ods. 4 smernice 93/6/EHS;

4. „regulovaný subjekt“ znamená úverovú inštitúciu, poisťovňu alebo investičnú spoločnosť;

5. „spoločnosť pre správu majetku“ znamená správcovskú spoločnosť v zmysle článku 1a ods. 2 smernice Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) ([5]),

([1]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/33/ES (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 29).
([2]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/64/ES.
([3]) Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/28/ES (Ú. v. ES L 275, 27.10.2000, s. 37).
([5]) Ú. v. ES L 375, 31.12.1985, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/108/ES (Ú. v. ES L 41, 13.2.2002, s. 35).

▼B

ako aj spoločnosť so sídlom mimo spoločenstva, ktorá by potrebovala oprávnenie podľa článku 5 ods. 1 uvedenej smernice, ak by mala sídlo v spoločenstve;

6. „zaisťovňa“ znamená zaisťovňu v zmysle článku 1 písm. c) smernice 98/78/ES;

7. „sektorové predpisy“ znamenajú právne predpisy spoločenstva týkajúce sa dohľadu nad obozretným podnikaním regulovaných subjektov, najmä smernice 73/239/EHS, 79/267/EHS, 98/78/ES, 93/6/EHS, 93/22/EHS a 2000/12/ES;

8. „finančný sektor“ znamená sektor, ktorý tvorí jeden alebo viaceré nasledujúce subjekty:

   a) úverová inštitúcia, finančná inštitúcia alebo podnik poskytujúci doplnkové bankové služby v zmysle článku 1 ods. 5 a 23 smernice 2000/12/ES (bankový sektor);

   b) poisťovňa, zaisťovňa alebo holdingová poisťovňa v zmysle článku 1 písm. i) smernice 98/78/ES (sektor poisťovníctva);

   c) investičná spoločnosť alebo finančná inštitúcia v zmysle článku 2 ods. 7 smernice 93/6/EHS (sektor investičných služieb);

   d) zmiešaná finančná holdingová spoločnosť;

9. „materský podnik“ znamená materský podnik v zmysle článku 1 siedmej smernice Rady 83/349/EHS z 13. júna 1983 o konsolidovaných účtovných závierkach [1] a každú spoločnosť, ktorá podľa názoru príslušných orgánov efektívne uplatňuje dominantný vplyv nad inou spoločnosťou;

10. „dcérsky podnik“ znamená dcérsky podnik v zmysle článku 1 smernice 83/349/EHS a každú spoločnosť, nad ktorou podľa názoru príslušných orgánov materský podnik efektívne uplatňuje dominantný vplyv; všetky dcérske podniky dcérskych podnikov sa považujú za dcérske podniky materského podniku;

11. „účasť“ znamená účasť v zmysle prvej vety článku 17 štvrtej smernice Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke určitých typov obchodných podnikov [2] alebo priame alebo nepriame vlastníctvo 20 %, alebo viac hlasovacích práv alebo základného imania podniku;

12. „skupina“ znamená skupinu podnikov, ktorá sa skladá z materského podniku, jej dcérskych podnikov a subjektov, v ktorých materský podnik alebo jeho dcérske podniky majú účasť, ako aj podnikov navzájom prepojených vzťahom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 83/349/EHS;

13. „úzke väzby“ znamená situáciu, pri ktorej dve alebo viaceré fyzické alebo právnické osoby sú prepojené:

   a) „účasťou“, ktorá znamená vlastníctvo, priame alebo vo forme kontroly, 20 % alebo viac hlasovacích práv alebo základného imania podniku, alebo

   b) „kontrolou“, ktorá znamená vzťah medzi materským podnikom a dcérskym podnikom, vo všetkých prípadoch uvedených v článku 1 ods. 1 a 2 smernice 83/349/EHS, alebo podobný vzťah medzi akoukoľvek právnickou alebo fyzickou osobou a podnikom; každý dcérsky podnik dcérskeho podniku sa tiež považuje za dcérsky podnik materského podniku, ktorý je na vrchole týchto podnikov.

([1]) Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/65/ES (Ú. v. ES L 283, 27.10.2001, s. 28).

([2]) Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11. Smernica naposledy zmenená doplnená smernicou 2001/65/ES.

▼B

Situácia, v ktorej sú dve alebo viaceré fyzické alebo právnické osoby trvalo spojené s jednou a tou istou osobou vzťahom kontroly, sa tiež považuje za predstavujúcu úzku väzbu medzi týmito osobami;

14. „finančný konglomerát“ znamená skupinu, ktorá spĺňa, s výhradou článku 3, tieto podmienky:

    a) na vrchole skupiny je regulovaný subjekt v zmysle článku 1 alebo aspoň jeden z dcérskych podnikov v skupine je regulovaným subjektom v zmysle článku 1;

    b) ak je na vrchole skupiny regulovaný subjekt v zmysle článku 1, tento je buď materským podnikom subjektu vo finančnom sektore, subjektom, ktorý vlastní účasť v subjekte vo finančnom sektore, alebo je subjektom prepojeným so subjektom vo finančnom sektore vzťahom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 83/349/EHS;

    c) ak na vrchole skupiny nie je regulovaný subjekt v zmysle článku 1, činnosti skupiny sa sústreďujú prevažne vo finančnom sektore v zmysle článku 3 ods. 1;

    d) aspoň jeden zo subjektov v skupine sa nachádza v sektore poisťovníctva a aspoň jeden v bankovom sektore alebo v sektore investičných služieb;

    e) konsolidované, resp. agregované činnosti subjektov skupiny v sektore poisťovníctva a konsolidované, resp. agregované činnosti subjektov skupiny v bankovom sektore a v sektore investičných služieb sú významné v zmysle článkov 3 ods. 2, ako aj 3.

    Za finančný konglomerát sa považuje každá podskupina skupiny v zmysle bodu 12, ktorá spĺňa kritériá uvedené v tomto bode;

15. „zmiešaná finančná holdingová spoločnosť“ znamená materský podnik iný ako regulovaný subjekt, ktorý spolu so svojimi dcérskymi podnikmi, z ktorých aspoň jeden je regulovaným subjektom so sídlom v spoločenstve, a s ostatnými subjektmi predstavuje finančný konglomerát;

16. „príslušné orgány“ znamenajú vnútroštátne orgány členských štátov, ktoré majú právomoc na základe zákona alebo nariadenia vykonávať dohľad nad úverovými inštitúciami, sporiteľňami resp. investičnými podnikmi buď na individuálnom, alebo celoskupinovom základe;

17. „relevantné príslušné orgány“ znamenajú:

    a) príslušné orgány členských štátov, zodpovedné za celoskupinový dohľad v sektore nad každým z regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte;

    b) koordinátora vymenovaného podľa článku 10, ak je rozdielny od orgánov, ktoré sa ustanovujú v písmene a);

    c) ak je to vhodné, iné dotknuté príslušné orgány podľa názoru orgánov uvedených v písmenách a) a b); tento názor musí brať do úvahy trhový podiel regulovaných subjektov konglomerátu v iných členských štátoch, najmä ak prekračuje 5 %, a dôležitosť v konglomeráte ktoréhokoľvek regulovaného subjektu zriadeného v inom členskom štáte;

18. „vnútroskupinové transakcie“ znamenajú všetky transakcie, v ktorých regulované subjekty finančného konglomerátu buď priamo, alebo nepriamo využívajú iné spoločnosti tej istej skupiny alebo fyzickú alebo právnickú osobu prepojenú s podnikmi tejto skupiny „úzkou väzbou“ na splnenie záväzku, zmluvnej alebo nezmluvnej povahy, odplatnej alebo bezodplatnej povahy;

▼B

19. „koncentrácia rizík“ znamená každú angažovanosť subjektov finančného konglomerátu na riziku, ktorá potenciálne môže znamenať stratu a ktorá je dostatočne veľká, aby ohrozila platobnú schopnosť alebo finančnú situáciu všeobecne regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte; takáto angažovanosť môže byť zapríčinená rizikom protistrany/úverovým rizikom, investičným rizikom, poistným rizikom, trhovým rizikom, inými rizikami alebo kombináciou, alebo interakciou týchto rizík.

Článok 3

Prahy na identifikáciu finančného konglomerátu

1. Skupina sa považuje za skupinu, ktorej činnosti sa sústreďujú prevažne vo finančnom sektore v zmysle článku 2 ods. 14 písm. c), ak podiel bilančnej sumy regulovaných a neregulovaných subjektov finančného sektora v skupine k bilančnej sume skupiny ako celku presahuje 40 %.

2. Činnosti v rôznych finančných sektoroch sa považujú za významné v zmysle článku 2 ods. 14 písm. e), ak priemer z podielu bilančnej sumy tohto finančného sektora k bilančnej sume subjektov finančného sektora v skupine a z podielu kapitálových požiadaviek toho istého finančného sektora k celkovým kapitálovým požiadavkám subjektov finančného sektora v skupine musí byť za každý finančný sektor vyšší ako 10 %.

Na účel tejto smernice najmenší finančný sektor vo finančnom konglomeráte je sektor s najmenším priemerom a najdôležitejší finančný sektor vo finančnom konglomeráte je sektor s najvyšším priemerom. Na účely výpočtu tohto priemeru a na meranie najmenšieho a najdôležitejšieho finančného sektora sa bankový sektor a sektor investičných služieb posudzujú spolu.

3. Transsektorové činnosti sa považujú za významné v zmysle článku 2 ods. 14 písm. e), ak bilančná suma najmenšieho finančného sektora v skupine je vyššia ako 6 mld. EUR. Ak skupina nedosiahne prah uvedený v odseku 2, príslušné orgány môžu rozhodnúť na základe spoločnej dohody, že skupinu nebudú považovať za finančný konglomerát alebo že nebudú uplatňovať ustanovenia článkov 7, 8 alebo 9, ak sú toho názoru, že zaradenie skupiny do pôsobnosti tejto smernice alebo uplatnenie týchto ustanovení nie je nutné, resp. by bolo nevhodné alebo nesprávne vo vzťahu k cieľom doplnkového dohľadu, berúc do úvahy napríklad skutočnosť, že:

a) relatívna veľkosť najmenšieho finančného sektora neprevyšuje 5 %, meraných buď z hľadiska priemeru uvedeného v odseku 2 alebo z hľadiska bilančnej sumy, alebo požiadaviek tohto finančného sektora na solventnosť; alebo

b) trhový podiel v žiadnom členskom štáte neprekročí 5 %, meraných z hľadiska bilančnej sumy v bankovom sektore alebo sektore investičných služieb a z hľadiska predpísaného hrubého poistného v sektore poisťovníctva.

Rozhodnutia prijaté podľa tohto odseku budú oznámené ostatným dotknutým príslušným orgánom.

4. Príslušné orgány môžu pri uplatňovaní odsekov 1, 2 a 3 na základe spoločnej dohody:

a) vylúčiť subjekt z výpočtu podielov v prípadoch uvedených v článku 6 ods. 5;

b) brať do úvahy dodržiavanie prahov zakotvených v odsekoch 1 a 2 za tri za sebou nasledujúce roky, aby sa zamedzilo náhlej zmene režimu, a nebrať do úvahy toto dodržiavanie, ak nastanú významné zmeny v štruktúre skupiny.

▼B

Ak finančný konglomerát bol identifikovaný podľa odsekov 1, 2 a 3, rozhodnutia uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa prijímajú na základe návrhu koordinátora tohto finančného konglomerátu.

5. Relevantné príslušné orgány môžu na účely uplatňovania odsekov 1 a 2 vo výnimočných prípadoch a na základe spoločnej dohody nahradiť kritérium založené na bilančnej sume jedným alebo oboma nasledujúcimi parametrami alebo pridať jeden alebo oba tieto parametre, ak sú toho názoru, že tieto parametre majú osobitný význam na účely doplnkového dohľadu podľa tejto smernice: štruktúra príjmov, mimosúvahové činnosti.

6. Ak podiely uvedené v nich klesnú pod 40 %, resp. 10 % v prípade konglomerátov, na ktoré sa už vzťahuje doplnkový dohľad, na nasledujúce tri roky uplatní sa na účely uplatňovania odsekov 1 a 2 nižší podiel vo výške 35 %, resp. 8 %, aby sa zabránilo náhlej zmene režimu.

Podobne, ak bilančná suma najmenšieho finančného sektora skupiny klesne pod 6 mld. EUR v prípade konglomerátov, na ktoré sa už vzťahuje doplnkový dohľad, na účely uplatňovania odseku 3 sa na nasledujúce tri roky uplatní nižšia suma 5 mld. EUR, aby sa zabránilo náhlej zmene režimu.

Koordinátor môže počas obdobia uvedeného v tomto odseku so súhlasom ostatných relevantných príslušných orgánov rozhodnúť, že prestanú platiť nižšie podiely alebo nižšia suma uvedená v tomto odseku.

7. Výpočty uvedené v tomto článku, týkajúce sa bilančnej sumy, sa robia na základe agregovanej bilančnej sumy subjektov skupiny, podľa ich ročnej účtovnej závierky. Na účel tohto výpočtu sa podniky, v ktorých je vlastnená účasť, berú do úvahy z hľadiska výšky ich bilančnej sumy, ktorý zodpovedá agregovanému proporcionálnemu podielu vlastnenému skupinou. Ak je však k dispozícii konsolidovaná účtovná závierka, použije sa namiesto agregovanej bilančnej sumy.

Kapitálová primeranosť uvedená v odsekoch 2 a 3 sa počíta v súlade s ustanoveniami príslušných sektorových predpisov.

Článok 4

Identifikácia finančného konglomerátu

1. Príslušné orgány, ktoré vydali povolenie regulovaným subjektom, identifikujú na základe článkov 2, 3 a 5 akúkoľvek skupinu, ktorá patrí do pôsobnosti tejto smernice.

Na tento účel:

— príslušné orgány, ktoré vydali povolenie regulovaným subjektom v skupine, v prípade potreby úzko spolupracujú,

— ak je príslušný orgán toho názoru, že regulovaný subjekt oprávnený týmto príslušným orgánom je členom skupiny, ktorá môže byť finančným konglomerátom, ktorý ešte nebol identifikovaný podľa tejto smernice, príslušný orgán oznámi svoj názor ostatným dotknutým príslušným orgánom.

2. Koordinátor vymenovaný podľa článku 10 informuje materský podnik na vrchole skupiny, alebo ak materský podnik neexistuje, regulovaný subjekt s najvyššou bilančnou sumou v najdôležitejšom finančnom sektore skupiny, že táto skupina bola identifikovaná ako finančný konglomerát a že bol vymenovaný koordinátor. Koordinátor informuje taktiež príslušné orgány, ktoré vydali povolenie regulované subjekty v skupine, a príslušné orgány členského štátu, v ktorom má sídlo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, ako aj Komisiu.

▼B

KAPITOLA II

DOPLNKOVÝ DOHĽAD

ODDIEL 1

PREDMET

Článok 5

Predmet doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi uvedenými v článku 1

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o dohľade, ktoré sa nachádzajú v sektorových predpisoch, zabezpečia členské štáty doplnkový dohľad nad regulovanými subjektmi podľa článku 1 v rozsahu a spôsobom stanoveným v tejto smernici.

2. Doplnkový dohľad na úrovni finančného konglomerátu v súlade s článkami 6 až 17 sa vzťahuje na tieto regulované subjekty:

a) každý regulovaný subjekt, ktorý je na vrchole finančného konglomerátu;

b) každý regulovaný subjekt, ktorého materský podnik je zmiešaný finančná holdingová spoločnosť, ktorej sídlo sa nachádza v spoločenstve;

c) každý regulovaný subjekt prepojený so subjektom iného finančného sektora vzťahom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 83/349/EHS.

Ak je finančný konglomerát podskupinou iného finančného konglomerátu, ktorý spĺňa požiadavky prvého pododseku, členské štáty môžu uplatňovať články 6 až 17 len na regulované subjekty tejto druhej skupiny a každý odkaz v tejto smernici na termíny skupina a finančný konglomerát sa potom bude chápať ako vzťahujúci sa na túto druhú skupinu.

3. Na každý regulovaný subjekt, na ktorý sa nevzťahuje doplnkový dohľad podľa odseku 2, ktorého materský podnik je regulovaným subjektom alebo zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou so sídlom mimo spoločenstva, sa vzťahuje doplnkový dohľad na úrovni finančného konglomerátu v rozsahu a spôsobom predpísaným v článku 18.

4. Ak určité osoby majú účasť alebo kapitálové prepojenie v jednom alebo viacerých regulovaných subjektoch alebo uplatňujú významný vplyv vo vzťahu k týmto subjektom bez vlastnenia účasti alebo kapitálového prepojenia inej povahy, ako sú prípady uvedené v odsekoch 2 a 3, relevantné príslušné orgány určia na základe spoločnej dohody a v súlade s vnútroštátnym právom, či a v akom rozsahu treba vykonávať doplnkový dohľad nad regulovanými subjektmi tak, ako keby predstavovali finančný konglomerát.

Aby sa mohol uplatňovať takýto doplnkový dohľad, prinajmenšom jeden zo subjektov musí byť regulovaným subjektom uvedeným v článku 1 a musia byť splnené podmienky uvedené v článku 2 ods. 14 písm. d) a e). Relevantné príslušné orgány pri prijímaní rozhodnutí zohľadnia ciele doplnkového dohľadu uvedené v tejto smernici.

Príslušné orgány na účel uplatnenia prvého pododseku vo vzťahu k „družstevným skupinám“ musia brať do úvahy verejné finančné záväzky týchto skupín vo vzťahu k ostatným finančným subjektom.

5. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 13, výkon doplnkového dohľadu na úrovni finančného konglomerátu neznamená, že príslušné orgány sú povinné vykonávať úlohu dohľadu vo vzťahu k zmiešaným finančným holdingovým spoločnostiam, regulovaným subjektom tretích štátov vo finančnom konglomeráte alebo neregulovaným subjektom tretích štátov vo finančnom konglomeráte na samostatnom základe.

▼B

ODDIEL 2

FINANČNÁ SITUÁCIA

Článok 6

Kapitálová primeranosť

1. Bez toho, aby boli dotknuté sektorové predpisy, doplnkový dohľad nad kapitálovou primeranosťou regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte sa uplatňuje podľa článku 9 ods. 2 až 5, oddiele 3 tejto kapitoly a prílohy I.

2. Členské štáty vyžadujú, aby regulované subjekty vo finančnom konglomeráte zabezpečili, aby na úrovni finančného konglomerátu boli k dispozícii vlastné zdroje, ktoré sú vždy aspoň rovnocenné povinnej kapitálovej primeranosti vypočítanej na základe prílohy I.

Členské štáty musia tiež vyžadovať, aby regulované subjekty mali na úrovni finančného konglomerátu zavedenú primeranú politiku kapitálovej primeranosti.

Dohľad nad požiadavkami uvedenými v prvom a druhom pododseku vykonáva koordinátor v súlade s oddielom 3.

Koordinátor zabezpečí, aby výpočet uvedený v prvom pododseku vykonávali aspoň raz za rok buď regulované subjekty, alebo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť.

Výsledky výpočtu a príslušné údaje koordinátorovi predkladá regulovaný subjekt v zmysle článku 1, ktorý je na vrchole finančného konglomerátu, alebo ak na vrchole finančného konglomerátu nie je regulovaný subjekt v zmysle článku 1, zmiešaná finančná holdingová spoločnosť alebo regulovaný subjekt vo finančnom konglomeráte identifikovaný koordinátorom po konzultácii s ostatnými relevantnými príslušnými orgánmi a s finančným konglomerátom.

3. Na účel výpočtu povinnej kapitálovej primeranosti uvedenej v prvom pododseku odseku 2 sa do predmetu doplnkového dohľadu zahŕňajú spôsobom a v rozsahu definovanom v prílohe I tieto subjekty:

a) úverová inštitúcia, finančná inštitúcia alebo podnik poskytujúci doplnkové bankové služby v zmysle článku 1 ods. 5 a 23 smernice 2000/12/ES;

b) poisťovňa, zaisťovňa alebo holdingová poisťovňa v zmysle článku 1 písm. i) smernice 98/78/ES;

c) investičná spoločnosť alebo finančná inštitúcia v zmysle článku 2 ods. 7 smernice 93/6/EHS;

d) zmiešané finančné holdingové spoločnosti.

4. Pri výpočte doplnkových požiadaviek kapitálovej primeranosti vo vzťahu k finančnému konglomerátu s využitím metódy 1 (účtovná konsolidácia), ktorá sa ustanovuje v prílohe I, sa vlastné zdroje a kapitálové požiadavky subjektov v skupine počítajú s použitím zodpovedajúcich sektorových predpisov o forme a rozsahu konsolidácie, ktoré sa ustanovujú najmä v článku 54 smernice 2000/12/ES a v prílohe I.1.B smernice 98/78/ES.

Pri použití metód 2 alebo 3 (odpočítavanie a agregácia, účtovná hodnota/odpočítavanie požiadaviek) uvedených v prílohe I sa pri výpočte musí brať do úvahy proporcionálny podiel vlastnený materským podnikom alebo podnikom, ktorý vlastní účasť v inom subjekte skupiny. „Proporcionálny podiel“ znamená podiel na upísanom základnom imaní, ktorý táto spoločnosť priamo alebo nepriamo vlastní.

5. Koordinátor môže rozhodnúť, že do výpočtu doplnkových požiadaviek na kapitálovú primeranosť nezaradí konkrétny subjekt v týchto prípadoch:

▼B

a) ak sa subjekt nachádza v treťom štáte, v ktorom sú právne prekážky na prevod potrebných informácií, bez toho, aby boli dotknuté sektorové predpisy týkajúce sa povinnosti príslušných orgánov odmietnuť vydanie povolenia, ak prekážky bránia účinnému vykonávaniu ich funkcie dohľadu;

b) ak má subjekt zanedbateľný vplyv vo vzťahu k cieľom doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektami vo finančnom konglomeráte;

c) ak by zaradenie subjektu bolo neprimerané alebo nesprávne vo vzťahu k cieľom doplnkového dohľadu.

Ak by však mali byť podľa písmena b) prvého pododseku vylúčené viaceré subjekty, tieto sa musia zahrnúť, ak spolu predstavujú podiel, ktorý nie je zanedbateľný.

V prípade uvedenom v písmene c) prvého pododseku sa koordinátor, okrem naliehavých prípadov, pred prijatím rozhodnutia poradí s ostatnými príslušnými orgánmi.

Ak koordinátor nezahrnie regulovaný subjekt do predmetu regulovaného dohľadu na základe jedného z prípadov uvedených v písmene b) alebo c) prvého pododseku, príslušné orgány členského štátu, v ktorom sa tento subjekt nachádza, môžu požiadať subjekt, ktorý je na vrchole finančného konglomerátu, o informácie, ktoré môžu uľahčiť ich dohľad nad regulovaným subjektom.

Článok 7

Koncentrácia rizík

1. Bez toho, aby boli dotknuté sektorové predpisy, uplatňuje sa doplnkový dohľad nad koncentráciou rizík v regulovaných subjektoch finančného konglomerátu v súlade s pravidlami stanovenými v článku 9 ods. 2 až 4, v oddiele 3 tejto kapitoly a v prílohe II.

2. Členské štáty vyžadujú od regulovaných subjektov alebo zmiešaných finančných holdingových podnikov, aby pravidelne a najmenej raz ročne hlásili koordinátorovi každú významnú koncentráciu rizík na úrovni finančného konglomerátu v súlade s predpismi uvedenými v tomto článku a v prílohe II. Potrebné informácie koordinátorovi predkladá regulovaný subjekt v zmysle článku 1, ktorý je na vrchole finančného konglomerátu, alebo ak na vrchole finančného konglomerátu nie je regulovaný subjekt v zmysle článku 1, zmiešaná finančná holdingová spoločnosť alebo regulovaný subjekt vo finančnom konglomeráte, ktorý koordinátor určí po porade s ostatnými príslušnými orgánmi a s finančným konglomerátom.

Tieto koncentrácie rizík podliehajú dohľadu koordinátora v súlade s oddielom 3.

3. Členské štáty až do ďalšej koordinácie právnych predpisov spoločenstva môžu stanoviť kvantitatívne limity alebo môžu povoliť, aby ich príslušné orgány stanovili kvantitatívne limity, alebo môžu prijať iné opatrenia dohľadu, ktoré zabezpečia ciele doplnkového dohľadu vo vzťahu k akejkoľvek koncentrácii rizík na úrovni finančného konglomerátu.

4. Ak je na vrchole finančného konglomerátu zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, sektorové predpisy týkajúce sa koncentrácie rizík eventuálneho najdôležitejšieho finančného sektora vo finančnom konglomeráte sa uplatnia pre tento sektor ako celok vrátane zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti.

Článok 8

Vnútroskupinové transakcie

1. Bez toho, aby boli dotknuté sektorové predpisy, doplnkový dohľad nad vnútroskupinovými transakciami regulovaných subjektov vo

▼B

finančnom konglomeráte sa vykonáva v súlade s predpismi uvedenými v článku 9 ods. 2 až 4, v oddiele 3 tejto kapitoly a v prílohe II.

2. Členské štáty musia vyžadovať, aby regulované subjekty alebo zmiešané finančné holdingové spoločnosti pravidelne a najmenej raz ročne hlásili koordinátorovi všetky významné vnútroskupinové transakcie regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte v súlade s pravidlami uvedenými v tomto článku a v prílohe II. Keďže nie je vypracovaná žiadna definícia limitov uvedených v poslednej vete prvého odseku prílohy II, vnútroskupinová transakcia sa považuje za významnú, ak jej suma prevyšuje najmenej 5 % celkovej výšky povinnej kapitálovej primeranosti na úrovni finančného konglomerátu.

Potrebné informácie musí koordinátorovi predkladať regulovaný subjekt v zmysle článku 1, ktorý je na vrchole finančného konglomerátu, alebo ak na vrchole finančného konglomerátu nie je regulovaný subjekt v zmysle článku 1, zmiešaná finančná holdingová spoločnosť alebo regulovaný subjekt vo finančnom konglomeráte, ktorý koordinátor určí po konzultácii s ostatnými príslušnými orgánmi a s finančným konglomerátom.

Tieto vnútroskupinové transakcie podliehajú dohľadu koordinátora.

3. Členské štáty až do ďalšej koordinácie právnych predpisov spoločenstva môžu stanoviť kvantitatívne limity a kvalitatívne požiadavky, alebo môžu povoliť svojim príslušným orgánom, aby stanovili kvantitatívne limity a kvalitatívne požiadavky, alebo môžu prijať iné opatrenia dohľadu, ktoré zabezpečia ciele doplnkového dohľadu vo vzťahu k vnútroskupinovým transakciám regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte.

4. Ak na vrchole finančného konglomerátu stojí zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, sektorové predpisy týkajúce sa vnútroskupinových transakcií najdôležitejšieho finančného sektora vo finančnom konglomeráte platia pre tento sektor ako celok vrátane zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti.

Článok 9

Mechanizmy vnútornej kontroly a postupy riadenia rizík

1. Členské štáty musia vyžadovať, aby regulované subjekty mali na úrovni finančného konglomerátu zavedené primerané postupy riadenia rizík a mechanizmy vnútornej kontroly vrátane riadnych správnych a účtovných postupov.

2. Medzi postupy riadenia rizík patrí:

a) riadne vedenie a správne riadenie so schvaľovaním a pravidelnou kontrolou stratégie a politiky príslušným riadiacim orgánom na úrovni finančného konglomerátu vo vzťahu ku všetkým rizikám, ktoré preberajú;

b) vhodná politika kapitálovej primeranosti na predvídanie vplyvu ich obchodnej stratégie na rizikový profil a kapitálové požiadavky určené podľa článku 6 a prílohy I;

c) primerané postupy na zabezpečenie, aby ich systémy monitorovania rizika boli dobre integrované do ich organizácie a aby sa prijali všetky opatrenia na zabezpečenie, aby systémy vykonávané vo všetkých spoločnostiach zahrnutých do predmetu doplnkového dohľadu boli konzistentné, čo umožní merať, monitorovať a kontrolovať všetky riziká na úrovni finančného konglomerátu.

3. Mechanizmy vnútornej kontroly zahŕňajú:

a) primerané mechanizmy vo vzťahu ku kapitálovej primeranosti na identifikáciu a meranie všetkých nadobudnutých závažných rizík a na primerané priraďovanie vlastných fondov k rizikám;

▼B

b) správne spravodajské a účtovné postupy na identifikáciu, meranie, monitorovanie a kontrolu vnútroskupinových transakcií a koncentrácie rizík.

4. Členské štáty zabezpečia, aby vo všetkých podnikoch, ktoré patria do predmetu doplnkového dohľadu podľa článku 5, boli primerané mechanizmy vnútornej kontroly na predkladanie akýchkoľvek údajov a informácií, ktoré budú relevantné na účely doplnkového dohľadu.

5. Postupy a mechanizmy uvedené v odsekoch 1 až 4 sú predmetom dohľadu koordinátora.

ODDIEL 3

OPATRENIA NA UĽAHČENIE DOPLNKOVÉHO DOHĽADU

Článok 10

Príslušný orgán zodpovedný za vykonávanie doplnkového dohľadu (koordinátor)

1. Na zabezpečenie správneho doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi vo finančnom konglomeráte sa vymenuje jediný koordinátor zodpovedný za koordináciu a vykonávanie doplnkového dohľadu spomedzi príslušných orgánov príslušných členských štátov vrátane toho členského štátu, v ktorom sa nachádza sídlo zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti.

2. Toto vymenovanie sa zakladá na týchto kritériách:

a) ak sa na vrchole finančného konglomerátu nachádza regulovaný subjekt, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán, ktorý udelil povolenie danému regulovanému subjektu podľa príslušných sektorových predpisov;

b) ak sa na vrchole finančného konglomerátu nenachádza regulovaný subjekt, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán určený na základe týchto princípov:

   i) ak materským podnikom regulovaného subjektu je zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán, ktorý udelil povolenie danému regulovanému subjektu podľa príslušných sektorových predpisov;

   ii) ak je materským podnikom viac ako jedného regulovaného subjektu so sídlom v spoločenstve tá istá zmiešaná finančná holdingová spoločnosť a jeden z týchto subjektov dostal povolenie v členskom štáte, v ktorom má sídlo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán regulovaného subjektu schváleného v tom členskom štáte.

   Ak viaceré regulované subjekty, aktívne v rôznych finančných sektoroch, majú povolenie v členskom štáte, v ktorom má sídlo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán regulovaného subjektu, ktorý je aktívny v najdôležitejšom finančnom sektore.

   Ak je na vrchole finančného konglomerátu viac ako jedna zmiešaná finančná holdingová spoločnosť so sídlom v rôznych členských štátoch a v každom z týchto štátov sa nachádza regulovaný subjekt, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán regulovaného subjektu s najvyššou bilančnou sumou, ak sa tieto subjekty nachádzajú v tom istom finančnom sektore, alebo príslušný orgán regulovaného subjektu v najdôležitejšom finančnom sektore;

   iii) ak je materským podnikom viac ako jedného regulovaného subjektu so sídlom v spoločenstve, tá istá zmiešaná finančná holdingová spoločnosť a žiaden z týchto subjektov nedostal povolenie v členskom štáte, v ktorom má sídlo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, úlohu koordinátora vykonáva

▼B

príslušný orgán, ktorý udelil povolenie regulovanému subjektu s najvyššou bilančnou sumou v najdôležitejšom finančnom sektore;

iv) ak je finančný konglomerát skupinou bez materského podniku na vrchole, alebo v akomkoľvek inom prípade, úlohu koordinátora vykonáva príslušný orgán, ktorý udelil povolenie regulovanému subjektu s najvyššou bilančnou sumou v najdôležitejšom finančnom sektore.

3. V osobitných prípadoch sa príslušné orgány môžu na základe spoločnej dohody vzdať kritérií uvedených v odseku 2, ak by ich uplatňovanie nebolo vhodné so zreteľom na štruktúru konglomerátu a relatívnu dôležitosť jeho činností v rôznych štátoch, a môžu vymenovať za koordinátora iný príslušný orgán. Príslušné orgány v týchto prípadoch pred prijatím rozhodnutia poskytnú konglomerátu príležitosť vyjadriť názor na toto rozhodnutie.

Článok 11

Úlohy koordinátora

1. Medzi úlohy, ktoré má koordinátor vykonávať v oblasti doplnkového dohľadu, patrí:

a) koordinácia zberu a rozširovania relevantných alebo dôležitých informácií za normálnej činnosti a v kritických situáciách vrátane rozširovania informácií, ktoré sú dôležité na úlohu príslušného orgánu v oblasti dohľadu podľa sektorových predpisov;

b) prehľad o finančnej situácii a hodnotenie finančnej situácie finančného konglomerátu na potreby dohľadu;

c) hodnotenie dodržiavania pravidiel o kapitálovej primeranosti, koncentrácii rizík a vnútroskupinových transakciách ustanovených v článkoch 6, 7 a 8;

d) hodnotenie štruktúry finančného konglomerátu, jeho organizácie a systému vnútornej kontroly, uvedeného v článku 9;

e) plánovanie a koordinácia činností dohľadu za normálnej činnosti a v kritických situáciách v spolupráci so dotknutými príslušnými orgánmi;

f) ostatné úlohy, opatrenia a rozhodnutia pridelené koordinátorovi podľa tejto smernice alebo odvodené z uplatňovania tejto smernice.

Koordinátor a ostatné príslušné orgány a v prípade potreby ostatné dotknuté príslušné orgány musia mať zavedené mechanizmy koordinácie na uľahčenie a vytvorenie doplnkového dohľadu na širokom právnom základe. Mechanizmy koordinácie môžu poveriť koordinátora dodatočnými úlohami a môžu špecifikovať postupy procesu rozhodovania medzi príslušnými orgánmi ustanoveného v článkoch 3, 4, 5 ods. 4, 6, 12 ods. 2, 16 a 18, a spolupráce s príslušnými orgánmi.

2. Keď koordinátor potrebuje informácie, ktoré už boli poskytnuté inému príslušnému orgánu v súlade so sektorovými predpismi, musí kontaktovať tento orgán vždy, keď to je možné, aby zabránil duplicitnému spravodajstvu pre rôzne orgány zaangažované v dohľade.

3. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť delegovať špecifické právomoci a povinnosti dohľadu, prítomnosť koordinátora povereného špecifickými úlohami týkajúcimi sa doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi vo finančnom konglomeráte nemá vplyv na úlohy a povinnosti príslušných orgánov, ktoré sa ustanovujú v sektorových predpisoch.

▼B

Článok 12

Spolupráca a výmena informácií medzi príslušnými orgánmi

1. Príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad regulovanými subjektmi vo finančnom konglomeráte a príslušný orgán vymenovaný za koordinátora pre tento finančný konglomerát spolu úzko spolupracujú. Bez toho, aby boli dotknuté ich príslušné povinnosti definované v sektorových predpisoch, tieto orgány, či sú alebo nie sú zriadené v tom istom členskom štáte, sú povinné poskytovať si vzájomne akékoľvek informácie, ktoré sú dôležité alebo relevantné na vykonávanie úloh dohľadu iných orgánov podľa sektorových predpisov a podľa tejto smernice. Príslušné orgány a koordinátor v spojitosti s tým poskytnú na požiadanie všetky relevantné informácie a z vlastnej iniciatívy oznámia všetky dôležité informácie.

Táto spolupráca zabezpečí prinajmenšom zber a výmenu informácií v týchto oblastiach:

a) identifikácia štruktúry skupiny všetkých významných subjektov skupiny patriacich k finančnému konglomerátu, ako aj príslušných orgánov regulovaných subjektov v skupine;

b) strategické zásady finančného konglomerátu;

c) finančná situácia finančného konglomerátu, najmä čo sa týka kapitálovej primeranosti, vnútroskupinových transakcií, koncentrácie rizík a ziskovosti;

d) hlavní akcionári a manažment finančného konglomerátu;

e) organizácia, riadenie rizík a systémy vnútornej kontroly na úrovni finančného konglomerátu;

f) postupy zberu informácií od subjektov vo finančnom konglomeráte a overovanie týchto informácií;

g) nepriaznivý vývoj v regulovaných subjektoch alebo v iných subjektoch finančného konglomerátu, ktorý by mohol mať vážny negatívny vplyv na regulované subjekty;

h) závažné sankcie a mimoriadne opatrenia prijaté príslušnými orgánmi podľa sektorových predpisov alebo podľa tejto smernice.

Príslušné orgány môžu tiež vymieňať s nasledujúcimi orgánmi také informácie, ktoré môžu byť potrebné na vykonávanie ich príslušných úloh, týkajúcich sa regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte, v súlade s ustanoveniami zakotvenými v sektorových predpisoch: centrálne banky, Európsky systém centrálnych bánk a Európska centrálna banka.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ich príslušné povinnosti definované v sektorových predpisoch, dotknuté príslušné orgány sa vzájomne poradia pred prijatím rozhodnutia v nasledujúcich písmenách, ak sú tieto rozhodnutia dôležité pre úlohy dohľadu ostatných príslušných orgánov:

a) zmeny akcionárskej, organizačnej alebo riadiacej štruktúry regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte, ktoré vyžadujú súhlas alebo schválenie príslušných orgánov;

b) závažné sankcie alebo výnimočné opatrenia prijaté príslušnými orgánmi.

Príslušný orgán sa môže rozhodnúť neporadiť sa v naliehavých prípadoch, alebo ak takáto konzultácia môže ohroziť účinnosť rozhodnutí. Príslušný orgán v tom prípade bez meškania informuje ostatné príslušné orgány.

3. Koordinátor môže vyzvať príslušné orgány členského štátu, v ktorom má sídlo materský podnik a ktoré sami nevykonávajú doplnkový dohľad podľa článku 10, aby požiadali materský podnik o akékoľvek informácie, ktoré sú relevantné na vykonávanie jeho koor-

▼B

dinačných úloh uvedených v článku 11, a aby postúpili tieto informácie koordinátorovi.

Ak informácie uvedené v článku 14 ods. 2 už boli poskytnuté príslušnému orgánu na základe sektorových predpisov, príslušné orgány zodpovedné za vykonávanie doplnkového dohľadu sa môžu obrátiť na tento orgán so žiadosťou o získanie informácií.

4. Členské štáty udelia povolenie na výmenu informácií medzi svojimi príslušnými orgánmi a medzi svojimi príslušnými orgánmi a inými orgánmi, ktorá sa ustanovuje v odsekoch 1, 2 a 3. Zber alebo vlastníctvo informácií vo vzťahu k subjektu vo finančnom konglomeráte, ktorý nie je regulovaným subjektom, neznamená, že príslušné orgány sú povinné vykonávať úlohu dohľadu vo vzťahu k týmto orgánom na samostatnom základe.

Na informácie prijaté v rámci doplnkového dohľadu, najmä na každú výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi a medzi príslušnými orgánmi a inými orgánmi ustanovenú v tejto smernici, sa vzťahujú ustanovenia o profesionálnom tajomstve a oznamovaní dôverných informácií zakotvené v sektorových predpisoch.

Článok 13

Riadiaci orgán zmiešaných finančných holdingových podnikov

Členské štáty musia vyžadovať, aby osoby, ktoré efektívne riadia činnosť zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, mali dostatočne dobrú povesť a dostatočné skúsenosti na vykonávanie týchto úloh.

Článok 14

Prístup k informáciám

1. Členské štáty zabezpečia, aby neexistovali žiadne právne prekážky v rámci ich príslušnosti, ktoré by bránili fyzickým a právnickým osobám zahrnutým do predmetu doplnkového dohľadu, či sú alebo nie sú regulovaným subjektom, vo vzájomnej výmene akýchkoľvek informácií, ktoré by boli relevantné na účel doplnkového dohľadu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby pri styku so subjektmi vo finančnom konglomeráte, či tieto sú alebo nie sú regulovaným subjektom, ich príslušné orgány zodpovedné za vykonávanie doplnkového dohľadu mali buď priamo, alebo nepriamo prístup k akýmkoľvek informáciám, ktoré sú relevantné na účely doplnkového dohľadu.

Článok 15

Overovanie

Ak si príslušné orgány pri uplatňovaní tejto smernice v špecifických prípadoch želajú overiť informácie týkajúce sa určitého subjektu, regulovaného či neregulovaného, ktorý je súčasťou finančného konglomerátu a nachádza sa v inom členskom štáte, požiadajú príslušné orgány tohto iného členského štátu, aby dali vykonať toto overenie.

Orgány, ktoré dostanú takúto žiadosť, ju v rámci svojich právomocí vybavia buď tak, že overenie vykonajú sami, dajú ho vykonať audítorovi alebo znalcovi, alebo umožnia orgánu, ktorý žiadosť zadal, aby ho vykonal sám.

Príslušný orgán, ktorý zadal žiadosť, sa môže, ak chce, zúčastniť na overení, ak nevykonáva overenie sám.

Článok 16

Donucovacie opatrenia

Ak regulované subjekty vo finančnom konglomeráte nespĺňajú požiadavky uvedené v článkoch 6 až 9, alebo ak sú požiadavky splnené, ale napriek tomu platobná schopnosť môže byť ohrozená, alebo ak vnútro-

▼B

skupinové transakcie alebo koncentrácie rizík predstavujú hrozbu pre finančnú pozíciu regulovaných subjektov, vyžadujú sa potrebné opatrenia na čo najrýchlejšiu nápravu situácie:

— koordinátorom vo vzťahu k zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti,

— príslušnými orgánmi vo vzťahu k regulovaným subjektom; koordinátor na tento účel informuje tieto príslušné orgány o svojich zisteniach.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 17 ods. 2, môžu členské štáty určiť, aké opatrenia môžu prijať ich príslušné orgány vo vzťahu k zmiešaným finančným holdingovým spoločnostiam.

Dotknuté príslušné orgány vrátane koordinátora v prípade vhodnosti koordinujú svoje kroky v oblasti dohľadu.

Článok 17

Ďalšie právomoci príslušných orgánov

1. Členské štáty zabezpečia až do ďalšej harmonizácie sektorových predpisov, aby ich príslušné orgány mali právomoc prijať akékoľvek opatrenie dohľadu, ktoré sa považuje za nutné na zabránenie obchádzania alebo na riešenie obchádzania sektorových predpisov regulovanými subjektami vo finančnom konglomeráte.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ich trestnoprávnych ustanovení, členské štáty zabezpečia, aby sa sankcie alebo opatrenia zamerané na skončenie zistených porušení alebo príčin týchto porušení mohli uložiť voči zmiešaným finančným holdingovým spoločnostiam alebo ich výkonným manažérom, ktorí porušia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia prijaté na vykonávanie tejto smernice. Takéto opatrenia môžu v niektorých prípadoch vyžadovať intervenciu súdu. Príslušné orgány spolu úzko spolupracujú, aby tieto sankcie alebo opatrenia priniesli želané výsledky.

ODDIEL 4

TRETIE ŠTÁTY

Článok 18

Materské podniky mimo spoločenstva

1. Bez toho, aby boli dotknuté sektorové predpisy, príslušné orgány v prípade uvedenom v článku 5 ods. 3 preveria, či regulované subjekty, ktorých materský podnik má sídlo mimo spoločenstva, podliehajú dohľadu príslušného orgánu tretieho štátu, ktorý je rovnocenný dohľadu zabezpečeného ustanoveniami tejto smernice o doplnkovom dohľade nad regulovanými subjektmi uvedenými v článku 5 ods. 2. Toto overenie vykoná príslušný orgán, ktorým je koordinátor, ak treba uplatniť kritériá uvedené v článku 10 ods. 2 na žiadosť materského podniku alebo ktoréhokoľvek z regulovaných subjektov, ktorým bolo udelené povolenie v spoločenstve, alebo na základe vlastnej iniciatívy. Tento príslušný orgán konzultuje s ostatnými príslušnými orgánmi a vezme do úvahy platné pokyny vypracované Výborom pre finančné konglomeráty v súlade s článkom 21 ods. 5. Príslušný orgán na tento účel pred prijatím rozhodnutia konzultuje s týmto výborom.

2. Ak neexistuje rovnocenný dohľad uvedený v odseku 1, členské štáty uplatnia voči regulovaným subjektom analogicky ustanovenia týkajúce sa doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektmi uvedenými v článku 5 ods. 2. Príslušné orgány môžu alternatívne uplatniť jednu z metód uvedených v odseku 3.

3. Členské štáty umožnia, aby ich príslušné orgány použili iné metódy, ktoré zabezpečia primeraný doplnkový dohľad nad regulovanými subjektami vo finančných konglomerátoch. Tieto metódy musí odsúhlasiť koordinátor po konzultácii s ostatnými príslušnými kompe-

▼B

tentnými orgánmi. Príslušné orgány môžu najmä žiadať vytvorenie zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti, ktorá má sídlo v spoločenstve, a uplatňovať túto smernicu vo vzťahu k regulovaným subjektom vo finančnom konglomeráte, na vrchole ktorého stojí táto holdingová spoločnosť. Tieto metódy musia zabezpečiť ciele doplnkového dohľadu definované v tejto smernici a musia sa oznámiť ostatným dotknutým príslušným orgánom a Komisii.

Článok 19

Spolupráca s príslušnými orgánmi tretích štátov

1. Článok 25 ods. 1 a 2 smernice 2000/12/ES a článok 10a smernice 98/78/ES platia, s potrebnými zmenami, na dojednanie dohôd s jedným alebo viacerými tretími štátmi týkajúcich sa spôsobu vykonávania doplnkového dohľadu nad regulovanými subjektami vo finančnom konglomeráte.

▼M1

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 300 ods. 1 a ods. 2 zmluvy, Komisia za pomoci Európskeho výboru pre bankovníctvo, Európskeho výboru pre poisťovníctvo a dôchodkové poistenie zamestnancov a Výboru pre finančné konglomeráty preskúma výsledky rokovaní uvedených v odseku 1 a výslednú situáciu.

▼B

KAPITOLA III

PRÁVOMOCI PRIDELENÉ KOMISII A POSTUP VO VÝBORE

Článok 20

Právomoci pridelené Komisii

1. Komisia prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 21 ods. 2 potrebné technické úpravy tejto smernice v týchto oblastiach:

a) presnejšia formulácia definícií uvedených v článku 2 s cieľom zohľadniť vývoj na finančných trhoch pri uplatňovaní tejto smernice;

b) presnejšia formulácia definícií uvedených v článku 2 na zabezpečenie jednotného uplatňovania tejto smernice v spoločenstve;

c) zjednotenie terminológie a formulácie definícií v tejto smernici v súlade s následnými právnymi aktmi spoločenstva o regulovaných subjektoch a súvisiacich záležitostiach;

d) presnejšia definícia metód výpočtu uvedených v prílohe 1 s cieľom zohľadniť vývoj na finančných trhoch a metód obozretného podnikania;

e) koordinácia ustanovení prijatých podľa článkov 7 a 8 a prílohy II s cieľom podporiť jednotné uplatňovanie v spoločenstve.

2. Komisia informuje verejnosť o každom návrhu predloženom na základe tohto článku a poradí sa s dotknutými stranami pred predložením návrhov opatrení Výboru pre finančné konglomeráty uvedeným v článku 21.

Článok 21

Výbor

1. Komisii pomáha Výbor pre finančné konglomeráty (ďalej „výbor“).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatnia sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na ustanovenia jeho článku 8.

▼B

Obdobie uvedené v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES predstavuje obdobie troch mesiacov.

3. Výbor prijme svoje rokovací poriadok.

4. Bez toho, aby boli dotknuté už prijaté vykonávacie opatrenia, pozastaví sa po uplynutí štvorročného obdobia od nadobudnutia účinnosti tejto smernice uplatňovanie jej ustanovení, ktoré vyžadujú prijatie technických predpisov a rozhodnutí uvedených v odseku 2. Európsky parlament a Rada môžu na návrh Komisie predĺžiť účinnosť príslušných ustanovení v súlade s postupom uvedeným v článku 251 zmluvy a na tento účel ich pred uplynutím uvedeného obdobia preskúmajú.

5. Výbor môže vydať všeobecné usmernenie k tomu, či mechanizmy doplnkového dohľadu príslušných orgánov tretích štátov sú schopné zabezpečiť ciele doplnkového dohľadu definované v tejto smernici vo vzťahu k regulovaným subjektom vo finančnom konglomeráte, ktorého vrchol má svoje sídlo mimo spoločenstva. Výbor priebežne reviduje každé takého usmernenie a berie do úvahy všetky zmeny doplnkového dohľadu, ktorý vykonávajú tieto príslušné orgány.

6. Členské štáty sú povinné informovať výbor o princípoch, ktoré uplatňujú vo vzťahu k dohľadu nad vnútroskupinovými transakciami a koncentráciou rizík.

KAPITOLA IV

ZMENY A DOPLNENIA K JESTVUJÚCIM SMERNICIAM

Článok 22

Zmeny a doplnenia smernice 73/239/EHS

Smernica 73/239/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. Dopĺňa sa tento článok:

„Článok 12a

1. S príslušnými orgánmi druhého dotknutého členského štátu sa treba poradiť pred udelením povolenia poisťovni, ktorá je:

a) dcérskym podnikom poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;

b) dcérskym podnikom materského podniku poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, alebo

c) kontrolovaná tou istou fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá kontroluje poisťovňu, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte.

2. S príslušným orgánom dotknutého členského štátu zodpovedným za dohľad nad úverovými inštitúciami alebo investičnými podnikmi sa treba poradiť pred udelením povolenia poisťovni, ktorá je:

a) dcérskym podnikom úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve;

b) dcérskym podnikom materského podniku úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti oprávnenej v spoločenstve, alebo

c) kontrolovaná tou istou fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá kontroluje úverovú inštitúciu alebo investičnú spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve.

3. Príslušné orgány uvedené v odsekoch 1 a 2 sa navzájom poradia najmä pri hodnotení vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov angažovaných v manažmente iného subjektu tej istej skupiny. Navzájom sa informujú o všetkých informáciách týkajúcich sa vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov, ktoré sú dôležité pre ostatné dotknuté príslušné orgány

▼B

pri udeľovaní oprávnenia, ako aj pri stálom hodnotení dodržiavania podmienok činnosti.“

2. K článku 16 ods. 2 sa dopĺňajú tieto pododseky:

„Dostupná miera solventnosti sa zníži aj o tieto položky:

a) účasti, ktoré poisťovňa vlastní v

— poisťovniach v zmysle článku 6 tejto smernice, článku 6 prvej smernice 79/267/EHS z 5. marca 1979 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na začatie a vykonávanie podnikania v oblasti priameho životného poistenia ([1]), alebo článku 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES ([2]),

— zaisťovniach v zmysle článku 1 písm. c) smernice 98/78/ES,

— holdingových poisťovniach v zmysle článku 1 písm. c) smernice 98/78 ES,

— úverových inštitúciách a finančných inštitúciách v zmysle článku 1 ods. 1 a 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES ([3]),

— investičných spoločnostiach a finančných inštitúciách v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/22/EHS ([4]) a článku 2 ods. 4 a 7 smernice 93/6/EHS ([5]);

b) každú z nasledujúcich položiek, ktorú poisťovňa vlastní vo vzťahu k subjektom definovaným v písmene a), v ktorých vlastní účasť:

— nástroje uvedené v odseku 3,

— nástroje uvedené v článku 18 ods. 3 smernice 79/267/EHS,

— podriadené pohľadávky a nástroje uvedené v článku 35 a článku 36 ods. 3 smernice 2000/12/ES.

Ak sú podiely v inej úverovej inštitúcii, investičnej spoločnosti, finančnej inštitúcii, poisťovni, zaisťovni alebo holdingovej poisťovni držané dočasne na účely poskytovania finančnej pomoci určenej na reorganizáciu a zachránenie tohto subjektu, príslušný orgán môže upustiť od ustanovení o znížení zakotvených v písmenách a) a b) štvrtého pododseku.

Ako alternatívu k odpočítaniu položiek uvedených v písmenách a) a b) štvrtého pododseku, ktoré poisťovňa drží v úverových inštitúciách, investičných spoločnostiach a finančných inštitúciách, členské štáty môžu povoliť, aby ich poisťovne uplatňovali s náležitými zmenami, metódy 1, 2 alebo 3 prílohy I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte ([6]) Metóda 1 (účtovná konsolidácia) sa uplatňuje, len ak je príslušný orgán presvedčený o úrovni integrovaného riadenia a vnútornej kontroly, čo sa týka subjektov, ktoré budú zahrnuté do predmetu konsolidácie. Zvolená metóda sa musí uplatňovať dlhodobo jednotne.

([1]) Ú. v. ES L 63, 13.3.1979, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/12/ES (Ú. v. ES L 77, 20.3.2002, s. 11).
([2]) Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 1.
([3]) Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/28/EHS (Ú. v. ES L 275, 27.10.2000, s. 37).
([4]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/64/ES (Ú v. ES L 290, 17.11.2000, s. 27).
([5]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/33/ES (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 29).
([6]) Ú. v. ES L 35, 11.2.2003.

▼B

Členské štáty môžu ustanoviť, že pri výpočte miery solventnosti, ktorá sa ustanovuje v tejto smernici, poisťovne, na ktoré sa vzťahuje doplnkový dohľad v súlade so smernicou 98/78/ES alebo doplnkový dohľad v súlade so smernicou 2002/87/ES, nemusia odpočítavať položky uvedené v písmenách a) a b) štvrtého pododseku, ktoré sú vlastnené v úverových inštitúciách, investičných spoločnostiach, finančných inštitúciách, poisťovniach, zaisťovniach alebo holdingových poisťovniach, ktoré sú zahrnuté v doplnkovom dohľade.

Na účely odpočítania účastí uvedených v tomto odseku účasť znamená účasť v zmysle článku 1 písm. f) smernice 98/78/ES.“

Článok 23

Zmeny a doplnenia smernice 79/267/EHS

Smernica 79/267/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Dopĺňa sa tento článok:

„*Článok 12a*

1. S príslušnými orgánmi druhého dotknutého členského štátu sa treba poradiť pred udelením povolenia poisťovni na životné poistenie, ktorá je:

a) dcérskym podnikom poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte;

b) dcérskym podnikom materského podniku poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, alebo

c) kontrolovaná tou istou fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá kontroluje poisťovňu, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte.

2. S príslušným orgánom dotknutého členského štátu zodpovedným za dohľad nad úverovými inštitúciami alebo investičnými podnikmi sa treba poradiť pred udelením povolenia poisťovni na životné poistenie, ktorá je:

a) dcérskym podnikom úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve;

b) dcérskym podnikom materského podniku úverovej inštitúcie alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve, alebo

c) kontrolovaná tou istou osobou, fyzickou alebo právnickou, ktorá kontroluje úverová inštitúcia alebo investičnú spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve.

3. Relevantné príslušné orgány uvedené v odsekoch 1 a 2 sa navzájom poradia najmä pri hodnotení vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov angažovaných v manažmente iného subjektu tej istej skupiny. Navzájom sa informujú o všetkých informáciách týkajúcich sa vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov, ktoré sú dôležité pre ostatné dotknuté príslušné orgány pri udeľovaní oprávnenia, ako aj pri stálom hodnotení dodržiavania podmienok na činnosť.“

2. K článku 18 ods. 2 sa pridávajú tieto pododseky:

„Dostupná miera solventnosti sa zníži aj o tieto položky:

a) účasti, ktoré poisťovňa na životné poistenie vlastní v

▼B

— poisťovniach v zmysle článku 6 tejto smernice, článku 6 smernice 73/239/EHS ([1]) alebo článku 1 písm. b smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES ([2]),

— zaisťovniach v zmysle článku 1 písm. c) smernice 98/78/ES,

— holdingových poisťovniach v zmysle článku 1 písm. i) smernice 98/78 ES,

— úverových inštitúciách a finančných inštitúciách v zmysle článku 1 ods. 1 a 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES ([3]),

— investičných spoločnostiach a finančných inštitúciách v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 93/22/EHS ([4]) a článkov 2 ods. 4 a 2 ods. 7 smernice 93/6/EHS ([5]);

b) každú z nasledujúcich položiek, ktorú poisťovňa na životné poistenie vlastní vo vzťahu k subjektom definovaným v písmene a), v ktorých vlastní účasť:

— nástroje uvedené v odseku 3,

— nástroje uvedené v článku 16 ods. 3 smernice 73/239/EHS,

— podriadené pohľadávky a nástroje uvedené v článkoch 35 a 36 ods. 3 smernice 2000/12/ES.

Ak sú podiely v inej úverovej inštitúcii, investičnej spoločnosti, finančnej inštitúcii, poisťovni, zaisťovni alebo holdingovej poisťovni držané dočasne na účel poskytnutia finančnej pomoci na reorganizáciu a záchranu tohto subjektu, príslušný orgán môže upustiť od ustanovení o znížení zakotvených v písmenách a) a b) tretieho pododseku.

Ako alternatívu k odpočítaniu položiek uvedených v písmenách a) a b) tretieho pododseku, ktoré poisťovňa vlastní v úverových inštitúciách, investičných firmách a finančných inštitúciách, členské štáty môžu povoliť, aby ich poisťovne primerane uplatňovali metódy 1, 2 alebo 3 prílohy I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými podnikmi vo finančnom konglomeráte ([6]). Metóda 1 (účtovná konsolidácia) sa uplatňuje, len ak je príslušný orgán presvedčený o úrovni integrovaného riadenia a vnútornej kontrole, čo sa týka subjektov, ktoré budú zahrnuté do predmetu konsolidácie. Zvolená metóda sa musí dlhodobo jednotne uplatňovať.

Členské štáty môžu ustanoviť, že pri výpočte miery solventnosti podľa tejto smernice poisťovne, na ktoré sa vzťahuje doplnkový dohľad podľa smernice 98/78/ES alebo doplnkový dohľad podľa smernice 2002/87/ES, nemusia odpočítavať položky uvedené v písmenách a) a b) tretieho pododseku, ktoré držia v úverových inštitúciách, investičných spoločnostiach, finančných inštitúciách, poisťovniach, zaisťovniach alebo holdingových poisťovniach, ktoré sú zahrnuté v doplnkovom dohľade.

([1]) Ú. v. ES L 228, 16.8.1973, s. 3. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/12/ES (Ú. v. ES L 77, 20.3.2002, s. 17).

([2]) Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 1.

([3]) Ú. v. ES L 126, 26.5.2000, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/28/EHS (Ú. v. ES L 275, 27.10.2000, s. 37).

([4]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 27. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/64/ES (Ú v. ES L 290, 17.11.2000, s. 27).

([5]) Ú. v. ES L 141, 11.6.1993, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/33/ES (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 29).

([6]) Ú. v. ES L 35, 11.2.2003.

▼B

Na účely odpočítania účastí uvedených v tomto odseku účasť znamená účasť v zmysle článku 1 písm. f) smernice 98/78/ES.“

Článok 24

Zmeny a doplnenia smernice 92/49/EHS

Smernica 92/49/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 15 sa dopĺňa tento odsek:

„1a. Ak je nadobúdateľ podielu uvedeného v odseku 1 poisťovňou, úverovou inštitúciou alebo investičnou spoločnosťou, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, resp. materským podnikom takéhoto subjektu, alebo je fyzickou alebo právnickou osobou kontrolujúcou takýto subjekt, a ak sa v dôsledku tohto nadobudnutia podnik, v ktorom nadobúdateľ plánuje vlastniť daný podiel, stane dcérskym podnikom alebo prejde pod kontrolu nadobúdateľa, posúdenie nadobudnutia musí byť predmetom predchádzajúcej porady uvedenej v článku 12a smernice 73/239/EHS.“

2. Článok 16 ods. 5c sa nahrádza takto:

„5c. Tento článok nebráni príslušnému orgánu v tom, aby oznamoval

— centrálnym bankám a iným orgánom s podobnou funkciou v ich postavení ako menový orgán,

— ak je to vhodné, iným verejným orgánom zodpovedným za dohľad nad platobnými systémami

informácie určené na výkon ich úloh, ani nebráni týmto orgánom v oznamovaní príslušným orgánom takých informácií, ktoré môžu potrebovať na účely odseku 4. Na informácie prijaté v spojitosti s tým sa vzťahuje služobné tajomstvo podľa tohto článku.“

Článok 25

Zmeny a doplnenia smernice 92/96/EHS

Smernica 92/96/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 14 sa dopĺňa tento odsek:

„1a. Ak je nadobúdateľ podielu uvedeného v odseku 1 poisťovňou, úverovou inštitúciou alebo investičnou spoločnosťou, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, resp. materským podnikom takéhoto subjektu alebo je fyzickou alebo právnickou osobou kontrolujúcou takýto subjektom, a ak sa v dôsledku tohto nadobudnutia spoločnosť, v ktorej nadobúdateľ plánuje vlastniť daný podiel, stane dcérskym podnikom alebo prejde pod kontrolu nadobúdateľa, posúdenie nadobudnutia musí byť predmetom predchádzajúcej porady podľa článku 12a smernice 79/267/EHS.“

2. Článok 15 ods. 5c sa nahrádza takto:

„5c. Tento článok nebráni príslušnému orgánu v tom, aby oznamoval

— centrálnym bankám a iným orgánom s podobnou funkciou v ich postavení ako menový orgán,

— ak je to vhodné, iným verejným orgánom zodpovedným za dohľad nad platobnými systémami

informácie určené na výkon ich úloh, ani nebráni týmto orgánom v oznamovaní príslušným orgánom takých informácií, ktoré môžu potrebovať na účely odseku 4. Na informácie prijaté v spojitosti s tým sa vzťahuje služobné tajomstvo podľa tohto článku.“

▼B

Článok 26

Zmeny a doplnenia smernice 93/6/EHS

V článku 7 ods. 3 smernice 93/6/EHS sa prvá a druhá zarážka nahrádza týmto textom:

„— ‚finančná holdingová spoločnos' znamená finančnú inštitúciu, ktorej dcérske podniky sú buď výhradne alebo prevažne investičné spoločnosti, alebo iné finančné inštitúcie, z ktorých aspoň jedna je investičnou spoločnosťou, a ktorá nie je zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými podnikmi vo finančnom konglomeráte ([1]),

— ‚holdingová spoločnosť pre zmiešané činnosti' znamená iný materský podnik ako finančnú holdingovú spoločnosť, investičnú spoločnosť alebo zmiešanú finančnú holdingovú spoločnosť v zmysle smernice 2002/87/ES, ktorej aspoň jeden dcérsky podnik je investičnou spoločnosťou."

Článok 27

Zmeny a doplnenia smernice 93/22/EHS

Smernica 93/22/EHS sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 6 sa dopĺňajú tieto odseky:

„S príslušným orgánom dotknutého členského štátu, ktorý je zodpovedný za dohľad nad úverovými inštitúciami alebo poisťovňami, sa treba poradiť pred udelením povolenia investičnej spoločnosti, ktorá je:

a) dcérskym podnikom úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve;

b) dcérskym podnikom materského podniku úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve, alebo

c) kontrolovaná tou istou fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá kontroluje úverovú inštitúciu alebo poisťovňu, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve.

Relevantné príslušné orgány uvedené v prvom a druhom odseku sa navzájom poradia najmä pri hodnotení vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov angažovaných v manažmente iného subjektu tej istej skupiny. Navzájom sa informujú o všetkých informáciách týkajúcich sa vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov, ktoré sú dôležité pre ostatné dotknuté príslušné orgány pri udeľovaní oprávnenia, ako aj pri stálom hodnotení dodržiavania podmienok činnosti."

2. Článok 9 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak je nadobúdateľ podielu uvedeného v odseku 1 investičnou spoločnosťou, úverovou inštitúciou alebo poisťovňou, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, resp. materským podnikom investičnej spoločnosti, úverovej inštitúcie alebo poisťovne, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, alebo je fyzickou alebo právnickou osobou kontrolujúcou investičnú spoločnosť, úverovú inštitúciu alebo poisťovňu, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, a ak sa v dôsledku tohto nadobudnutia podnik, v ktorom nadobúdateľ plánuje vlastniť daný podiel, stane dcérskym podnikom alebo prejde pod kontrolu nadobúdateľa,

([1]) Ú. v. ES L 35, 11.2.2003.

▼B

vyhodnotenie tohto nadobudnutia musí byť predmetom predchádzajúcej porady podľa článku 6.“

Článok 28

Zmeny a doplnenia smernice 98/78/ES

Smernica 98/78/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1 sa písmená g), h), i) a j) nahrádzajú takto:

„g) ‚podnik s účasťou‘ je podnik, ktorý je buď materským podnikom, alebo iným podnikom, ktorý vlastní účasť, alebo spoločnosťou spojenou s inou spoločnosťou vzťahom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 83/349/EHS;

h) ‚prepojený podnik‘ je buď dcérsky, alebo iný podnik, v ktorom je držaná účasť, alebo spoločnosť prepojená s iným podnikom vzťahom v zmysle článku 12 ods. 1 smernice 83/349/EHS;

i) ‚holdingová poisťovňa‘ je materský podnik, ktorého hlavnou obchodnou činnosťou je nadobúdať a držať účasti v dcérskych podnikoch, ak sú týmito dcérskymi podnikmi výhradne alebo hlavne poisťovne, zaisťovne alebo poisťovne nečlenských štátov, pričom aspoň jeden z týchto dcérskych podnikov je poisťovňa, a ktorá nie je zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte [1];

j) ‚zmiešaná holdingová poisťovňa‘ je iný materský podnik ako poisťovňa, poisťovňa nečlenských štátov, zaisťovňa, holdingová poisťovňa alebo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť v zmysle smernice 2002/87/ES, ktorej aspoň jeden dcérsky podnik je poisťovňa.“

2. V článku 6 ods. 3 sa dopĺňa táto veta:

„Príslušný orgán, ktorý dal žiadosť, sa môže, ak chce, zúčastniť na overovaní, ak overovanie nevykonáva sám.“

3. V článku 8 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty vyžadujú, aby poisťovne mali zavedené primerané postupy riadenia rizík a mechanizmy vnútornej kontroly vrátane správnych oznamovacích a účtovných postupov, aby primerane identifikovali, merali, monitorovali a kontrolovali transakcie uvedené v odseku 1. Členské štáty musia tiež vyžadovať, aby poisťovne aspoň raz ročne podávali správy príslušným orgánom o významných transakciách. Tieto postupy a mechanizmy podliehajú kontrole príslušných orgánov.“

4. Dopĺňajú sa tieto články:

„Článok 10a

Spolupráca s príslušnými orgánmi tretích štátov

1. Komisia môže predkladať návrhy Rade buď na žiadosť členského štátu, alebo z vlastnej iniciatívy na dojednanie dohôd s jedným alebo viacerými tretími štátmi, týkajúcich sa prostriedkov vykonávania doplnkového dohľadu nad:

a) poisťovňami, ktoré – ako podniky s účasťou – majú podniky v zmysle článku 2, ktorých sídlo sa nachádza v treťom štáte, a

[1] Ú. v. ES L 35, 11.2.2003.

▼B

b) poisťovňami nečlenských štátov, ktoré – ako podniky s účasťou – majú spoločnosti v zmysle článku 2, ktorých sídlo sa nachádza v spoločenstve.

2. Dohody uvedené v odseku 1 sa musia snažiť najmä zabezpečiť:

a) aby príslušné orgány členských štátov boli schopné získavať informácie potrebné na doplnkový dohľad nad poisťovňami, ktorých sídlo sa nachádza v spoločenstve a ktoré majú dcérske podniky alebo vlastnia účasti v podnikoch mimo spoločenstva, a

b) aby príslušné orgány tretích štátov boli schopné získavať informácie potrebné na doplnkový dohľad nad poisťovňami, ktorých sídlo sa nachádza na ich území a ktoré majú dcérske podniky alebo vlastnia účasti v podnikoch v jednom alebo viacerých členských štátoch.

3. Komisia a Výbor pre poisťovníctvo preskúmajú výsledky rokovaní uvedených v odseku 1 a výslednú situáciu.

Článok 10b

Riadiaci orgán holdingových poisťovní

Členské štáty vyžadujú, aby osoby, ktoré efektívne riadia činnosť holdingovej poisťovne, mali dostatočne dobrú povesť a mali dostatočné skúsenosti na vykonávanie týchto povinností.“

5. V prílohe I.1.B. sa pridáva tento odsek:

„Ak neexistuje kapitálové prepojenie medzi niektorými z podnikov v poisťovníckej skupine, príslušný orgán určí, ktorý proporcionálny podiel sa musí brať do úvahy.“

6. V prílohe I.2. sa pridáva tento bod:

„**2.4a. Prepojené úverové inštitúcie, investičné spoločnosti a finančné inštitúcie**

Pri výpočte upravenej solventnosti poisťovne, ktorá je podnikom s účasťou v úverovej inštitúcii, investičnej spoločnosti alebo finančnej inštitúcii, uplatnia sa primerane pravidlá ustanovené v článku 16 ods. 1 smernice 73/239/EHS a v článku 18 smernice 79/267/EHS o odpočítavaní týchto účastí, ako aj ustanovenia o možnosti členských štátov za určitých podmienok povoliť alternatívne metódy a povoliť, aby sa takéto účasti neodpočítavali.“

Článok 29

Zmeny a doplnenia smernice 2000/12/ES

Smernica 2000/12/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa mení a dopĺňa takto:

a) Bod 9 sa nahrádza takto:

„9. ‚účasť na účely dohľadu na konsolidovanom základe a na účely bodov 15 a 16 článku 34 ods. 2‘ znamená účasť v zmysle prvej vety článku 17 smernice 78/660/EHS alebo priame alebo nepriame vlastníctvo 20 % alebo viac hlasovacích práv alebo základného imania podniku;“

b) body 21 a 22 sa nahrádzajú takto:

„21. ‚finančná holdingová spoločnosť‘ znamená finančnú inštitúciu, ktorej dcérskymi podnikmi sú buď výhradne alebo prevažne úverové inštitúcie, alebo finančné inštitúcie, pričom aspoň jeden takýto dcérsky podnik je úverovou inštitúciou, a ktorá nie je zmiešanou finančnou holdingovou spoločnosťou v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/87/ES

▼B

zo 16. decembra 2002 o doplnkovom dohľade nad úverovými inštitúciami, poisťovňami a investičnými spoločnosťami vo finančnom konglomeráte ([1]);

22. ‚holdingová spoločnosť so zmiešaným predmetom činnosti' znamená iný materský podnik ako finančnú holdingovú spoločnosť, úverovú inštitúciu alebo zmiešanú finančnú holdingovú spoločnosť v zmysle smernice 2002/87/ES, ktorého aspoň jeden dcérsky podnik je úverovou inštitúciou."

2. V článku 12 sa dopĺňajú tieto odseky:

„S príslušným orgánom dotknutého členského štátu, ktorý je zodpovedný za dohľad nad poisťovňami alebo investičnými spoločnosťami, sa treba poradiť pred udelením povolenia úverovej inštitúcii, ktorá je:

a) dcérskym podnikom poisťovne alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve;

b) dcérskym podnikom materského podniku poisťovne alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve, alebo

c) riadená tou istou fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá riadi poisťovňu alebo investičnú spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v spoločenstve.

Príslušné orgány uvedené v prvom a druhom odseku sa navzájom poradia najmä pri hodnotení vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov angažovaných v manažmente iného subjektu tej istej skupiny. Navzájom sa informujú o všetkých informáciách týkajúcich sa vhodnosti akcionárov a dobrej povesti a skúseností riaditeľov, ktoré sú dôležité pre ostatné dotknuté príslušné orgány pri udeľovaní povolenia, ako aj pri stálom hodnotení dodržiavania podmienok činnosti."

3. Článok 16 ods. 2 sa nahrádza takto:

„2. Ak je nadobúdateľ účasti uvedenej v odseku 1 úverovou inštitúciou, poisťovňou alebo investičnou spoločnosťou, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, resp. materským podnikom úverovej inštitúcie, poisťovne alebo investičnej spoločnosti, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, alebo fyzickou alebo právnickou osobou kontrolujúcou úverovú inštitúciu, poisťovňu alebo investičnú spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v inom členskom štáte, a ak sa v dôsledku tohto nadobudnutia podnik, v ktorom nadobúdateľ plánuje vlastniť daný podiel, stane dcérskym podnikom alebo prejde pod kontrolu nadobúdateľa, vyhodnotenie tohto nadobudnutia musí byť predmetom predchádzajúcej porady podľa článku 12."

4. Článok 34 ods. 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) Prvý pododsek bodov 12 a 13 sa nahrádza takto:

„12. podiely v iných úverových a finančných inštitúciách vo výške viac ako 10 % ich základného imania;

13. podriadené pohľadávky a nástroje uvedené v článkoch 35 a 36 ods. 3, ktoré úverová inštitúcia vlastní vo vzťahu k úverovým a finančným inštitúciám, v ktorých má v každom prípade podiel prevyšujúci 10 % základného imania;

14. podiely v iných úverových a finančných inštitúciách do 10 % ich základného imania, podriadených pohľadávok a nástrojov uvedených v článku 35 a článku 36 ods. 3,

([1]) Ú. v. ES L 35, 11.2.2003.

▼B

ktoré úverová inštitúcia vlastní vo vzťahu k iným úverovým a finančným inštitúciám ako inštitúciám uvedeným v bodoch 12 a 13 tohto pododseku, vo vzťahu k úhrnnej sume týchto podielov, podriadených pohľadávok a nástrojov, ktorá prevyšuje 10 % vlastných zdrojov tejto úverovej inštitúcie, vypočítaných pred odpočítaním položiek v bodoch 12 až 16 tohto pododseku;

15. účasti v zmysle článku 1 ods. 9, ktoré úverová inštitúcia vlastní v

— poisťovniach v zmysle článku 6 smernice 73/239/EHS, článku 6 smernice 79/267/EHS alebo článku 1 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/78/ES ([1]),

— zaisťovniach v zmysle článku 1 písm. c) smernice 98/78/ES,

— holdingových poisťovniach v zmysle článku 1 písm. i) smernice 98/78/ES;

16. každú z nasledujúcich položiek, ktorú úverová inštitúcia vlastní vo vzťahu k subjektom definovaným v bode 15, v ktorých vlastní účasť:

— nástroje uvedené v článku 16 ods. 3 smernice 73/239/EHS,

— nástroje uvedené v článku 18 ods. 3 smernice 79/267/EHS;“

b) Druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Ak sú podiely v inej úverovej inštitúcii, finančnej inštitúcii, poisťovni, zaisťovni alebo holdingovej poisťovni držané dočasne na účel operácie finančnej pomoci na reorganizáciu a záchranu tohto subjektu, príslušný orgán môže upustiť od ustanovení o odpočítaní, zakotvených v bodoch 12 až 16.

Členské štáty ako alternatívu k odpočítaniu položiek uvedených v bodoch 15 a 16 môžu povoliť, aby ich úverové inštitúcie primerane uplatňovali metódy 1, 2 alebo 3 prílohy I smernice 2002/87/ES. Metóda 1 (účtovná konsolidácia) sa uplatní, len ak je príslušný orgán presvedčený o úrovni integrovaného riadenia a vnútornej kontroly, čo sa týka subjektov, ktoré budú zahrnuté do predmetu konsolidácie. Zvolená metóda sa musí dlhodobo jednotne uplatňovať.

Členské štáty môžu ustanoviť, že pri výpočte vlastných zdrojov na samostatnom základe úverové inštitúcie podliehajúce dohľadu na konsolidovanom základe v súlade s kapitolou 3 alebo doplnkovému dohľadu podľa smernice 2002/87/ES nemusia odpočítavať položky uvedené v bodoch 12 až 16, ktoré držia v úverových inštitúciách, finančných inštitúciách, poisťovniach, zaisťovniach alebo holdingových poisťovniach, ktoré sú zahrnuté do predmetu konsolidovaného alebo doplnkového dohľadu.

Toto ustanovenie sa uplatní na všetky predpisy o obozretnom podnikaní, ktoré sú zosúladené právnymi predpismi spoločenstva.“

5. Článok 51 ods. 3 sa nahrádza takto:

„3. Členské štáty nemusia uplatňovať limity uvedené v odsekoch 1 a 2 na podiely v poisťovniach v zmysle smernice 73/239/EHS

([1]) Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 1.

▼B

a smernice 79/267/EHS alebo v zaisťovniach v zmysle smernice 98/78/ES.“

6. Posledná veta článku 52 ods. 2 sa nahrádza takto:

„Bez toho, aby boli dotknuté článku 54a, konsolidácia finančnej situácie finančnej holdingovej spoločnosti neznamená, že príslušné orgány sú povinné vykonávať úlohu dohľadu vo vzťahu k finančnej holdingovej spoločnosti na samostatnom základe.“

7. Článok 54 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa pridáva tento pododsek:

„V prípade, ak sú spoločnosti prepojené vzťahom v zmysle článku 12 ods.1 smernice 83/349/EHS, príslušné orgány určia, ako treba vykonávať konsolidáciu.“;

b) v odseku 4 prvom pododseku sa vypúšťa tretia zarážka.

8. Dopĺňa sa tento článok:

„Článok 54a

Riadiaci orgán finančných holdingových podnikov

Členské štáty vyžadujú, aby osoby, ktoré efektívne riadia činnosť finančnej holdingovej spoločnosti, mali dostatočne dobrú povesť a dostatočné skúsenosti na vykonávanie týchto povinností.“

9. Doplňuje sa tento článok:

„Článok 55a

Vnútroskupinové transakcie v holdingových spoločnostiach so zmiešaným predmetom činnosti

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia hlavy V kapitoly 2 oddielu 3 tejto smernice, ak je materský podnik jednej alebo viacerých úverových inštitúcií holdingovou spoločnosťou so zmiešaným predmetom činnosti, členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad týmito úverovými inštitúciami vykonávali všeobecný dohľad nad transakciami medzi úverovou inštitúciou a holdingovou spoločnosťou so zmiešaným predmetom činnosti a jej dcérskymi podnikmi.

Príslušné orgány vyžadujú, aby úverové inštitúcie mali zavedené primerané postupy riadenia rizík a mechanizmy vnútornej kontroly vrátane správnych oznamovacích a účtovných postupov na primeranú identifikáciu, meranie, monitorovanie a kontrolu transakcií so svojou materskou holdingovou spoločnosťou so zmiešaným predmetom činnosti a jej dcérskymi podnikmi. Príslušné orgány tiež vyžadujú, aby úverová inštitúcia hlásila každú inú významnú transakciu s týmito subjektami ako transakciu uvedenú v článku 48. Tieto postupy a významné transakcie podliehajú kontrole príslušných orgánov.

Ak vnútroskupinové transakcie ohrozujú finančnú situáciu úverovej inštitúcie, príslušný orgán zodpovedný za dohľad nad inštitúciám prijme primerané opatrenia.“

10. V článku 56 ods. 7 sa dopĺňa táto veta:

„Príslušný orgán, ktorý dal žiadosť, sa môže, ak chce, zúčastniť na overovaní, ak overovanie nevykonáva sám.“

11. Vkladá sa tento článok:

▼B

„Článok 56a

Materské spoločnosti z tretích štátov

Ak úverová inštitúcia, ktorej materským podnikom je úverová inštitúcia alebo finančná holdingová spoločnosť so sídlom mimo spoločenstva, nepodlieha konsolidovanému dohľadu podľa článku 52, príslušné orgány preveria, či úverová inštitúcia podlieha konsolidovanému dohľadu príslušného orgánu tretieho štátu, ktorý je rovnocenný dohľadu, na ktorý sa vzťahujú princípy uvedené v článku 52. Toto overenie vykoná príslušný orgán, ktorý by bol zodpovedný za konsolidovaný dohľad, ak by platil štvrtý pododsek, na žiadosť materského podniku alebo akýchkoľvek regulovaných subjektov oprávnených v spoločenstve alebo z vlastnej iniciatívy. Príslušný orgán musí konzultovať s ostatnými dotknutými príslušnými orgánmi.

Poradný výbor pre bankovníctvo môže vydávať všeobecné usmernenia o tom, či je režim konsolidovaného dohľadu príslušných orgánov tretích štátov spôsobilý zabezpečovať ciele konsolidovaného dohľadu definované v tejto kapitole, týkajúce sa úverových inštitúcií, ktorých materský podnik má sídlo mimo spoločenstva. Výbor pravidelne reviduje tieto usmernenia a berie do úvahy všetky zmeny režimu konsolidovaného dohľadu, ktoré tieto príslušné orgány vykonajú.

Príslušný orgán, ktorý vykonáva overovanie špecifikované v druhom pododseku, musí brať do úvahy každé takéto usmernenie. Príslušný orgán sa na tento účel pred prijatím rozhodnutia poradí s výborom.

Ak takýto rovnocenný dohľad neexistuje, členské štáty analogicky uplatnia voči úverovej inštitúcii ustanovenia článku 52.

Členské štáty alternatívne umožnia, aby ich príslušné orgány uplatňovali iné primerané metódy, ktoré zabezpečia ciele dohľadu nad úverovými inštitúciami na konsolidovanom základe. Tieto metódy musia byť odsúhlasené príslušným orgánom, ktorý zodpovedá za konsolidovaný dohľad, po porade s ostatnými dotknutými príslušnými orgánmi. Príslušné orgány môžu predovšetkým vyžadovať zriadenie finančnej holdingovej spoločnosti so sídlom v spoločenstve a uplatňovať ustanovenia o konsolidovanom dohľade nad konsolidovanou pozíciou tejto finančnej holdingovej spoločnosti.

Tieto metódy musia zabezpečiť ciele konsolidovaného dohľadu definované v tejto kapitole a musia sa oznámiť ostatným dotknutým príslušným orgánom a Komisii.“

KAPITOLA V

SPOLOČNOSTI PRE SPRÁVU MAJETKU

Článok 30

Spoločnosti pre správu majetku

Členské štáty až do ďalšej koordinácie sektorových predpisov zabezpečia zaradenie podnikov pre správu majetku:

a) do predmetu konsolidovaného dohľadu nad úverovými inštitúciami a investičnými podnikmi, resp. do predmetu doplnkového dohľadu nad poisťovňami v poisťovníckej skupine, a

b) ak je skupina finančným konglomerátom, do predmetu doplnkového dohľadu v zmysle tejto smernice.

Členské štáty pri uplatňovaní prvého odseku ustanovia alebo dajú svojim príslušným orgánom právomoc rozhodnúť, podľa ktorých sektorových predpisov (pre bankový sektor, sektor poisťovníctva alebo sektor investičných služieb) treba spoločnosti pre správu majetku zahrnúť do

▼B

konsolidovaného dohľadu, resp. doplnkového dohľadu uvedeného v písmene a) prvého odseku. Pre spoločnosti pre správu majetku na účely tohto ustanovenia primerane platia príslušné sektorové predpisy týkajúce sa formy a rozsahu zahrnutia finančných inštitúcií (ak sa spoločnosti pre správu majetku zahŕňajú do predmetu konsolidovaného dohľadu nad úverovými inštitúciami a investičnými podnikmi) a zaisťovní (ak sa spoločnosti pre správu majetku zahŕňajú do predmetu konsolidovaného dohľadu nad poisťovňami). Na účely doplnkového dohľadu uvedeného v písmene b) prvého odseku sa spoločnosť pre správu majetku berie ako súčasť ktoréhokoľvek sektora, do ktorého je zahrnutá podľa písmena a) prvého odseku.

Ak je spoločnosť pre správu majetku súčasťou finančného konglomerátu, každý odkaz na pojem regulovaného subjektu a každý odkaz na pojem príslušných orgánov a príslušných orgánov sa chápe na účely tejto smernice ako zahŕňajúci spoločnosti pre správu majetku, resp. príslušné orgány zodpovedné za dohľad nad podnikmi pre správu majetku. To primerane platí vo vzťahu k skupinám uvedeným v písmene a) prvého odseku.

KAPITOLA VI

PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 31

Správa Komisie

1. Komisia do 11. augusta 2007 predloží Výboru pre finančné konglomeráty uvedenému v článku 21 správu o postupoch uplatňovaných v členských štátoch a v prípade nutnosti o potrebe ďalšieho zosúladenia vo vzťahu k

— zaradeniu podnikov pre správu majetku do celoskupinového dohľadu,

— výberu a uplatňovaniu metód kapitálovej primeranosti uvedených v prílohe I,

— definícii významných vnútroskupinových transakcií, významnej koncentrácie rizík a dohľadu nad vnútroskupinovými transakciami a koncentráciou rizík, ktorá sa ustanovuje v prílohe II, najmä vo vzťahu k zavedeniu kvantitatívnych limitov a kvalitatívnych požiadaviek na tento účel,

— intervalom, v ktorých finančné konglomeráty robia výpočet kapitálovej primeranosti uvedenej v článku 6 ods. 2 a oznamujú koordinátorovi významnú koncentráciu rizík uvedenú v článku 7 ods. 2

Komisia sa pred podaním svojich návrhov poradí s výborom.

2. Komisia do jedného roka od dosiahnutia dohody na medzinárodnej úrovni o predpisoch na zabránenie dvojitého „záberu“ vlastných zdrojov vo finančných skupinách preskúma, ako zabezpečiť súlad ustanovení tejto smernice s týmito medzinárodnými dohodami, a v prípade potreby predloží vhodné návrhy.

Článok 32

Transpozícia

Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 11. augusta 2004. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty zabezpečia, aby sa ustanovenia prvého pododseku prvýkrát uplatnili vo vzťahu k dohľadu nad účtami za finančný rok začínajúci 1. januára 2005 alebo počas toho kalendárneho roka.

▼B

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach lebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 33

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobudne účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 34

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

▼B

PRÍLOHA I

KAPITÁLOVÁ PRIMERANOSŤ

Výpočet doplňujúcej povinnej kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte podľa článku 6 ods. 1 sa vykonáva v súlade s technickými princípmi a jednou z metód opísaných v tejto prílohe.

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia nasledujúceho odseku, umožnia členské štáty svojim príslušným orgánom, ak tieto prevzali úlohu koordinátora vo vzťahu ku konkrétnemu finančnému konglomerátu, aby rozhodli po porade s ostatnými príslušnými orgánmi a s konglomerátom samotným, ktorú metódu tento finančný konglomerát bude uplatňovať.

Členské štáty môžu vyžadovať, aby sa výpočet robil jednou konkrétnou metódou z metód uvedených v tejto prílohe, ak je na vrchole finančného konglomerátu regulovaný subjekt, ktorý dostal povolenie v tom členskom štáte. Ak na vrchole finančného konglomerátu nie je regulovaný subjekt v zmysle článku 1, členské štáty schvália uplatňovanie ktorejkoľvek z metód opísaných v tejto prílohe, okrem situácie, ak sa príslušné orgány nachádzajú v tom istom členskom štáte, keď tento členský štát môže vyžadovať uplatňovanie jednej z metód.

I. **Technické princípy**

1. *Rozsah a forma výpočtu doplňujúcej povinnej kapitálovej primeranosti*

Ak je daný subjekt dcérskym podnikom a má deficit solventnosti alebo v prípade neregulovaného subjektu finančného sektora pomyselný deficit solventnosti, bez ohľadu, ktorá metóda sa použije, treba vziať do úvahy celý deficit solventnosti dcérskeho podniku. Ak v tomto prípade, podľa názoru koordinátora, zodpovednosť materského podniku, ktorá vlastní podiel základného imania, sa striktne a jednoznačne obmedzuje na tento podiel na základnom imaní, koordinátor môže dať povolenie, aby sa deficit solventnosti dcérskeho podniku bral do úvahy proporcionálne.

Ak medzi subjektmi vo finančnom konglomeráte neexistuje kapitálové prepojenie, koordinátor po porade s ostatnými príslušnými orgánmi rozhodne, ktorý proporcionálny podiel bude treba brať do úvahy, majúc na pamäti záväzok, ktorý vzniká z jestvujúceho vzťahu.

2. *Ďalšie technické princípy*

Koordinátor a v prípade potreby ostatné dotknuté príslušné orgány, bez ohľadu na metódu použitú pri výpočte doplňujúcej povinnej kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte uvedenej v časti II tejto prílohy, zabezpečia uplatňovanie týchto princípov:

i) musí sa zabrániť viacnásobnému použitiu prvkov oprávnených na výpočet vlastných zdrojov na úrovni finančného konglomerátu (viacnásobný „záber“), ako aj každej nenáležitej tvorbe vlastných zdrojov vnútri skupiny; príslušné orgány na zabránenie viacnásobnému „záberu“ a tvorbe vlastných zdrojov vnútri skupiny musia podľa analógie uplatňovať relevantné princípy uvedené v príslušných sektorových predpisoch;

ii) až do ďalšieho zosúladenia sektorových predpisov sa povinná kapitálová primeranosť pre každý odlišný finančný sektor reprezentovaný vo finančnom konglomeráte musí pokryť prvkami vlastných zdrojov v súlade so zodpovedajúcimi sektorovými predpismi; ak na úrovni finančného konglomerátu je deficit vlastných zdrojov, pri overovaní dodržania dodatočných požiadaviek na kapitálovú primeranosť sa kvalifikujú len tie prvky vlastných zdrojov, ktoré sú oprávnené podľa každého zo sektorových predpisov (transsektorový kapitál);

ak sektorové predpisy ustanovujú limity na oprávnenosť určitých nástrojov vlastných zdrojov, ktoré sú oprávnené ako transsektorový kapitál, tieto limity budú primerane platiť pri výpočte vlastných zdrojov na úrovni finančného konglomerátu;

príslušné orgány pri výpočte vlastných zdrojov na úrovni finančného konglomerátu vezmú do úvahy tiež účinnosť prevoditeľnosti a dostupnosti vlastných

▼B

zdrojov v rámci rôznych právnických osôb v skupine vzhľadom na ciele predpisov o kapitálovej primeranosti;

ak sa v prípade neregulovaného subjektu finančného sektora pomyselná kapitálová požiadavka počíta podľa časti II tejto prílohy, pomyselná kapitálová požiadavka znamená kapitálovú primeranosť, s ktorou by tento subjekt spĺňal príslušné sektorové predpisy, ako keby bol regulovaným subjektom tohto konkrétneho finančného sektora; v prípade spoločnosti zaoberajúcej sa správou investičného majetku kapitálová požiadavka znamená kapitálovú primeranosť uvedenú v článku 5a ods. 1 písm. a) smernice 85/611/EHS; pomyselná kapitálová požiadavka zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti sa vypočíta podľa sektorových predpisov najdôležitejšieho finančného sektora vo finančnom konglomeráte.

II. **Technické metódy výpočtu**

Metóda 1: „účtovnej konsolidácie“

metóda

Výpočet doplňujúcej kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte sa robí na základe konsolidovaných účtov.

Doplňujúca kapitálová primeranosť sa vypočíta ako rozdiel medzi:

i) vlastnými zdrojmi finančného konglomerátu vypočítanými na základe konsolidovanej pozície skupiny; oprávnené prvky sú tie, ktoré sú oprávnené podľa príslušných sektorových predpisov,

a

ii) súčtom kapitálových požiadaviek za každý osobitný finančný sektor zastúpený v skupine; kapitálové požiadavky za každý osobitný finančný sektor sa vypočítajú na základe zodpovedajúcich sektorových predpisov.

Medzi uvedené sektorové predpisy patria najmä smernice 2000/12/ES, hlava V kapitola 3 vo vzťahu k úverovým inštitúciám, 98/78/ES vo vzťahu k poisťovniam a 93/6/EHS vo vzťahu k úverovým inštitúciám a investičným spoločnostiam.

V prípade neregulovaných subjektov finančného sektora, ktoré nie sú zahrnuté do uvedených výpočtov sektorových kapitálových požiadaviek, sa počíta pomyselná kapitálová požiadavka.

Rozdiel nesmie byť záporný.

Metóda 2: „odpočítavania a agregácie“

metóda

Výpočet doplňujúcej kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte sa robí na základe účtov každého zo subjektov v skupine.

Doplňujúca kapitálová primeranosť sa vypočíta ako rozdiel medzi:

i) súčtom vlastných zdrojov každého regulovaného a neregulovaného subjektu finančného sektora vo finančnom konglomeráte; oprávnené prvky sú tie, ktoré sú oprávnené podľa príslušných sektorových predpisov,

a

ii) súčtom

— kapitálových požiadaviek za každý regulovaný a neregulovaný subjekt finančného sektora v skupine; kapitálové požiadavky sa počítajú podľa príslušných sektorových predpisov a

— účtovnej hodnoty účastí v iných subjektoch skupiny.

V prípade neregulovaných subjektov finančného sektora sa počíta pomyselná kapitálová požiadavka. Vlastné zdroje a kapitálové požiadavky sa berú do úvahy v ich proporcionálnom podiele uvedenom v článku 6 ods. 4 a v súlade s oddielom 1 tejto prílohy.

▼B

Rozdiel nesmie byť záporný.

Metóda 3: „účtovnej hodnoty/odpočítavania požiadaviek“

metóda

Výpočet doplňujúcej kapitálovej primeranosti regulovaných subjektov vo finančnom konglomeráte sa robí na základe účtov každého zo subjektov v skupine.

Doplňujúca kapitálová primeranosť sa vypočíta ako rozdiel medzi:

i) vlastnými zdrojmi materského podniku alebo subjektu na vrchole finančného konglomerátu; oprávnené prvky sú tie, ktoré spĺňajú požiadavky príslušných sektorových predpisov,

a

ii) súčtom

— požadovanej kapitálovej primeranosti materského podniku alebo vrcholového subjektu uvedeného v bode i) a

— vyššej hodnoty z účtovnej hodnoty účasti vyššie uvedených podnikov v iných subjektoch v skupine a z kapitálových požiadaviek týchto subjektov; kapitálové požiadavky vrcholového subjektu sa berú do úvahy v ich proporcionálnom podiele, ktorý sa ustanovuje v článku 6 ods. 4, a v súlade s časťou 1 tejto prílohy.

V prípade neregulovaných subjektov finančného sektora sa počíta pomyselná kapitálová požiadavka. Pri oceňovaní prvkov oprávnených na výpočet doplňujúcej kapitálovej primeranosti sa účasti môžu oceňovať na základe metódy v súlade s možnosťou uvedenou v článku 59 ods. 2 písm. b) smernice 78/660/EHS.

Rozdiel nesmie byť záporný.

Metóda 4:
kombinácia metód 1, 2 a 3.

Príslušné orgány môžu povoliť kombináciu metód 1, 2 a 3 alebo kombináciu dvoch z týchto metód.

▼B

PRÍLOHA II

TECHNICKÉ UPLATŇOVANIE USTANOVENÍ O VNÚTROSKUPINOVÝCH TRANSAKCIÁCH A KONCENTRÁCII RIZÍK

Koordinátor po porade s ostatnými príslušnými orgánmi identifikuje druh transakcií a rizík, ktoré regulované subjekty v konkrétnom finančnom konglomeráte musia hlásiť v súlade s ustanoveniami článku 7 ods. 2 a článku 8 ods. 2 o oznamovaní vnútroskupinových transakcií a koncentrácii rizík. Koordinátor a príslušné orgány pri určovaní alebo podávaní svojho stanoviska o type transakcií a rizík berú do úvahy špecifickú štruktúru skupiny a štruktúru riadenia rizík finančného konglomerátu. Koordinátor na identifikáciu významných vnútroskupinových transakcií a významnej koncentrácie rizík, ktoré treba oznamovať podľa ustanovení článkov 7 a 8, po porade s ostatnými príslušnými orgánmi a s konglomerátom samotným definuje príslušné limity na základe vlastných zdrojoch, resp. poistných rezerv určených regulátorom.

Koordinátor pri skúmaní vnútroskupinových transakcií a koncentrácie rizík predovšetkým monitoruje možné riziko nákazy vo finančnom konglomeráte, riziko konfliktu záujmov, riziko obchádzania sektorových predpisov a úroveň alebo rozsah rizík.

Členské štáty môžu povoliť, aby ich príslušné orgány uplatňovali na úrovni finančného konglomerátu ustanovenia sektorových predpisov o vnútroskupinových transakciách a koncentrácii rizík, najmä aby zabránili obchádzaniu sektorových predpisov.